

IAO Instrumenten voor de Rechten van het Kind

ILO Instruments Concerning the Rights of the Child

International Labour Organization
Office for the Caribbean

**IAO Instrumenten voor
de rechten van het kind**

**ILO Instruments
concerning the
rights of the child**

**International Labour Organization
Office for the Caribbean**

Copyright © International Labour Organization 2016
First published 2016

Publications of the International Labour Office enjoy copyright under Protocol 2 of the Universal Copyright Convention. Nevertheless, short excerpts from them may be reproduced without authorization, on condition that the source is indicated. For rights of reproduction or translation, application should be made to the ILO Publications (Rights and Licensing), International Labour Office, CH-1211 Geneva 22, Switzerland, or by email: rights@ilo.org. The International Labour Office welcomes such applications.

Libraries, institutions and other users registered with a reproduction rights organization may make copies in accordance with the licences issued to them for this purpose. Visit www.ifro.org to find the reproduction rights organization in your country.

ILO Cataloguing in Publication Data

ILO instruments concerning the rights of the child = IAO Instrumenten voor de rechten van het kind / International Labour Organization, ILO DWT and Office for the Caribbean. - Port of Spain: ILO, 2016

ISBN: 9789220310809; 9789220310816 (web pdf)

International Labour Organization; ILO DWT and Office for the Caribbean

rights of the child / child labour / hazardous work / minimum wage / workers' rights / ILO Convention / ILO Recommendation / text

04.02.5

The designations employed in ILO publications, which are in conformity with United Nations practice, and the presentation of material therein do not imply the expression of any opinion whatsoever on the part of the International Labour Office concerning the legal status of any country, area or territory or of its authorities, or concerning the delimitation of its frontiers.

The responsibility for opinions expressed in signed articles, studies and other contributions rests solely with their authors, and publication does not constitute an endorsement by the International Labour Office of the opinions expressed in them.

Reference to names of firms and commercial products and processes does not imply their endorsement by the International Labour Office, and any failure to mention a particular firm, commercial product or process is not a sign of disapproval.

ILO publications and digital products can be obtained through major booksellers and digital distribution platforms, or ordered directly from ilo@turpin-distribution.com. For more information, visit our website: www.ilo.org/publns or contact ilopubs@ilo.org.

Visit our website: www.ilo.org/caribbean

Layout and design by Suzanne Joseph
Printed in Trinidad and Tobago

Inhoud

Introductie	5
V182 Verdrag betreffende de ergste vormen van kinderarbeid, 1999	7
A190 Aanbeveling betreffende de ergste vormen van kinderarbeid, 1999	15
Verklaring IAO inzake de fundamentele principes en rechten op het werk, 1998	23
Bijlage (Herzien) Follow-up van de Verklaring, 2010	27
V138 Verdrag betreffende de minimumleeftijd, 1973	31
A146 Aanbeveling betreffende de minimumleeftijd, 1973	45

De vertaling van het Engels naar het Nederlands in dit boekje is geen wettige vertaling uitgevoerd door de Internationale Arbeidsorganisatie – IAO.

Introductie (Nederlands)

De term “kinderarbeid” wordt vaak gedefinieerd als werk dat kinderen van hun jeugd, hun potentieel en hun waardigheid berooft, en dat schadelijk voor hun lichamelijke en geestelijke ontwikkeling is. (IAO-IPEC). Het is een schending van de fundamentele rechten van de mens die de ontwikkeling van de kinderen belemmert, die gevangen zijn in de greep van kinderarbeid.

Dit boekje bevat een compilatie van IAO instrumenten in zowel de Nederlandse taal als de Engelse taal, welke door beleidsmakers van overheidsinstellingen, werkgeversorganisaties, werknemersorganisaties maatschappelijke groepen of groeperingen kan worden gebruikt. En al degenen, die deel wensen uit te maken van de strijd om de exploitatie van kinderen te beëindigen en willen leven in een wereld vrij van kinderarbeid.

V182

Verdrag betreffende de ergste vormen van kinderarbeid 1999

Verdrag betreffende het verbod op en de onmiddellijke actie voor de uitbanning van de ergste vormen van kinderarbeid

De Algemene Conferentie van de Internationale Arbeidsorganisatie,

Bijeengeroepen te Genève door de Raad van Bestuur van het Internationaal Arbeidsbureau en aldaar bijeengekomen op 1 Juni 1999 in haar zevenentachtigste zitting, en

Overwegend dat het noodzakelijk is om nieuwe akten aan te nemen die gericht zijn op het verbod op en de uitbanning van de ergste vormen van kinderarbeid als belangrijkste prioriteit voor nationale en internationale actie, met inbegrip van internationale samenwerking en bijstand, ter aanvulling op het Verdrag en de Aanbeveling betreffende de minimumleeftijd voor toelating tot het arbeidsproces, 1973, die fundamentele akten inzake kinderarbeid blijven; en

Overwegend dat de daadwerkelijke uitbanning van de ergste vormen van kinderarbeid onmiddellijke, veelomvattende actie vereist, waarbij rekening wordt gehouden met het belang van kosteloos basisonderwijs en de noodzaak de desbetreffende kinderen aan alle vormen van deze arbeid te onttrekken en in hun resocialisatie

en maatschappelijke integratie te voorzien, met inaanmerkingneming van de behoeften van hun families; en

In herinnering brengend de resolutie betreffende de uitbanning van kinderarbeid aangenomen door de Internationale Arbeidsconferentie in 1996 in haar drieëntachtigste zitting; en

Erkennend dat kinderarbeid voor een groot deel wordt veroorzaakt door armoede en dat de lange-termijnoplossing is gelegen in duurzame economische groei die leidt tot sociale vooruitgang, en in het bijzonder in verlichting van armoede en universeel onderwijs; en

Herinnerend aan het Verdrag inzake de rechten van het kind, aangenomen door de Algemene Vergadering van de Verenigde Naties op 20 november 1989; en

Herinnerend aan de Verklaring van de Internationale Arbeidsorganisatie inzake fundamentele beginselen en rechten in verband met werk en haar follow-up, aangenomen door de Internationale Arbeidsconferentie in 1998 in haar zesentachtigste zitting; en

Herinnerend aan het feit dat een aantal van de ergste vormen van kinderarbeid wordt gedekt door andere internationale akten, in het bijzonder het Verdrag betreffende de gedwongen arbeid, 1930, en het Aanvullend Verdrag van de Verenigde Naties inzake de afschaffing van de slavernij, de slavenhandel en met slavernij gelijk te stellen instellingen en praktijken, 1956; en

Besloten hebbend tot het aannemen van bepaalde voorstellen met betrekking tot kinderarbeid, welk onderwerp als vierde punt op de agenda van de zitting voorkomt;

Vastgesteld hebbend dat deze voorstellen de vorm dienen te krijgen van een internationaal verdrag;

neemt heden, de zeventiende juni van het jaar negentienhonderd negenennegentig, het volgende verdrag

aan, dat kan worden aangehaald als het Verdrag betreffende de ergste vormen van kinderarbeid, 1999.

Artikel 1

Elk Lid dat dit Verdrag bekrachtigt dient onmiddellijk doeltreffende maatregelen te nemen teneinde het verbod op en de uitbanning van de ergste vormen van kinderarbeid te waarborgen, en dat met grote spoed.

Artikel 2

Voor de toepassing van dit Verdrag heeft de uitdrukking “kind” betrekking op: alle personen onder de leeftijd van achttien jaar.

Artikel 3

Voor de toepassing van dit Verdrag omvat de uitdrukking “de ergste vormen van kinderarbeid”:

- a. alle vormen van slavernij of met slavernij gelijk te stellen praktijken, zoals de verkoop van en de handel in kinderen, schuldhorigheid en lijfeigenschap, en gedwongen of verplichte arbeid, met inbegrip van gedwongen of verplichte recruitering van kinderen voor inzet in gewapende conflicten;
- b. het gebruik, het aanwerven of aanbieden van een kind voor prostitutie, voor de productie van pornografie of voor pornografische voorstellingen;
- c. het gebruik, het aanwerven of aanbieden van een kind voor illegale werkzaamheden, in het bijzonder voor de productie van en de handel in drugs zoals omschreven in de desbetreffende internationale verdragen;
- d. werk dat door zijn aard of de omstandigheden waaronder het wordt verricht waarschijnlijk schadelijk is voor de gezondheid, de veiligheid of de zedelijkheid van kinderen.

Artikel 4

1. De in artikel 3, onderdeel d, genoemde soorten werk worden vastgesteld in de nationale wet- of regelgeving of door de bevoegde autoriteit, na raadpleging van de betrokken werkgevers- en werknemersorganisaties en rekening houdend met de desbetreffende internationale normen, in het bijzonder de artikelen 3 en 4 van de Aanbeveling betreffende de ergste vormen van kinderarbeid, 1999.
2. De bevoegde autoriteit stelt, na raadpleging van de betrokken werkgevers- en werknemersorganisaties, vast waar de aldus vastgestelde soorten werk voorkomen.
3. De lijst met soorten werk vastgesteld overeenkomstig het eerste lid van dit artikel wordt regelmatig bezien en, indien nodig, bijgesteld in overleg met de betrokken werkgevers- en werknemersorganisaties.

Artikel 5

Elk Lid stelt, na raadpleging van de werkgevers- en werknemersorganisaties, passende mechanismen in of wijst deze aan voor het toezicht op de tenuitvoerlegging van de bepalingen ter uitvoering van dit Verdrag.

Artikel 6

1. Elk Lid stelt actieprogramma's op voor het uitbannen met voorrang van de ergste vormen van kinderarbeid en voert deze uit.
2. Deze actieprogramma's worden opgesteld en uitgevoerd in overleg met de bevoegde overheidsinstellingen en de werkgevers- en werknemersorganisaties, waarbij in voorkomend geval rekening wordt gehouden met de opvattingen van andere betrokken groepen.

Artikel 7

1. Elk Lid neemt alle noodzakelijke maatregelen teneinde de doeltreffende tenuitvoerlegging en handhaving te verzekeren van de bepalingen ter uitvoering van dit Verdrag met inbegrip van het voorzien in en de toepassing van strafsancties of, waar van toepassing, andere sancties.

2. Elk Lid neemt, rekening houdend met het belang van onderwijs voor de uitbanning van kinderarbeid, doeltreffende en aan tijd gebonden maatregelen teneinde:

a. de tewerkstelling van kinderen in de ergste vormen van kinderarbeid te voorkomen;

b. de noodzakelijke en passende onmiddellijke bijstand te verlenen om kinderen aan de ergste vormen van kinderarbeid te onttrekken en te voorzien in hun resocialisatie en maatschappelijke integratie;

c. de toegang te verzekeren tot kosteloos basisonderwijs, en, waar mogelijk en passend, tot beroepsonderwijs voor alle kinderen die aan de ergste vormen van kinderarbeid zijn onttrokken;

d. vast te stellen welke kinderen in het bijzonder tot risicogroepen behoren en met hen in contact te treden; en

e. rekening te houden met de bijzondere situatie van meisjes.

3. Elk Lid wijst de bevoegde autoriteit aan die verantwoordelijk is voor de tenuitvoerlegging van de bepalingen ter uitvoering van dit Verdrag.

Artikel 8

De Leden nemen passende maatregelen teneinde elkaar ter zijde te staan bij de uitvoering van de bepalingen van dit Verdrag door middel van verbeterde internationale samenwerking en/of bijstand, met inbegrip van steun voor

sociale en economische ontwikkeling, programma's voor armoedebestrijding en universeel onderwijs.

Artikel 9

De formele bekrachtigingen van dit Verdrag worden medegedeeld aan de Directeur-Generaal van het Internationaal Arbeidsbureau en door hem geregistreerd.

Artikel 10

1. Dit Verdrag is alleen verbindend voor de Leden van de Internationale Arbeidsorganisatie waarvan de bekrachtiging door de Directeur-Generaal van het Internationaal Arbeidsbureau is geregistreerd.
2. Het treedt in werking twaalf maanden na de datum waarop de bekrachtigingen van twee Leden door de Directeur-Generaal zijn geregistreerd.
3. Vervolgens treedt dit Verdrag voor ieder Lid in werking twaalf maanden na de datum waarop zijn bekrachtiging is geregistreerd.

Artikel 11

1. Elk Lid dat dit Verdrag heeft bekrachtigd, kan het opzeggen na afloop van een termijn van tien jaar na de datum waarop het Verdrag voor het eerst in werking is getreden, door middel van een aan de Directeur-Generaal van het Internationaal Arbeidsbureau gerichte en door deze geregistreerde verklaring. De opzegging wordt eerst van kracht een jaar na de datum waarop zij is geregistreerd.
2. Elk Lid dat dit Verdrag heeft bekrachtigd en niet binnen een jaar na afloop van de termijn van tien jaar, bedoeld in het vorige lid, gebruik maakt van de bevoegdheid tot opzegging voorzien in het voorgaande lid, is voor een nieuwe termijn van tien jaar gebonden en kan daarna dit Verdrag opzeggen na afloop van elke termijn van tien jaar op de voorwaarden voorzien in dit artikel.

Artikel 12

1. De Directeur-Generaal van het Internationaal Arbeidsbureau stelt alle Leden van de Internationale Arbeidsorganisatie in kennis van de registratie van alle bekrachtigingen en opzeggingen, die hem door de Leden van de Organisatie zijn meegedeeld.

2. Bij kennisgeving aan de Leden van de Organisatie van de registratie van de tweede hem meegedeelde bekrachtiging, vestigt de Directeur-Generaal de aandacht van de Leden van de Organisatie op de datum waarop dit Verdrag in werking treedt.

Artikel 13

De Directeur-Generaal van het Internationaal Arbeidsbureau doet aan de Secretaris-Generaal van de Verenigde Naties mededeling, ter registratie in overeenstemming met artikel 102 van het Handvest der Verenigde Naties, van de volledige bijzonderheden omtrent alle bekrachtigingen en opzeggingen die hij overeenkomstig de voorgaande artikelen heeft geregistreerd.

Artikel 14

De Raad van Bestuur van het Internationaal Arbeidsbureau brengt, telkens wanneer deze dit noodzakelijk acht, aan de Algemene Conferentie verslag uit over de toepassing van dit Verdrag en onderzoekt of het wenselijk is de gehele of gedeeltelijke herziening ervan op de agenda van de Conferentie te plaatsen.

Artikel 15

1. Indien de Conferentie een nieuw verdrag aanneemt, houdende gehele of gedeeltelijke herziening van dit Verdrag, zal, tenzij het nieuwe verdrag anders bepaalt:

a. bekrachtiging door een Lid van het nieuwe verdrag, houdende herziening, van rechtswege onmiddellijke

opzegging van dit Verdrag ten gevolge hebben, niettegenstaande het bepaalde in artikel 11 hierboven, onder voorbehoud evenwel dat het nieuwe verdrag, houdende herziening, in werking is getreden;

b. met ingang van de datum waarop het nieuwe verdrag, houdende herziening, in werking treedt, dit Verdrag niet langer door de Leden kunnen worden bekrachtigd.

2. Dit Verdrag blijft in elk geval naar vorm en inhoud van kracht voor de Leden die het hebben bekrachtigd en die het nieuwe verdrag, houdende herziening, niet hebben bekrachtigd.

Artikel 16

De Engelse en de Franse tekst van dit Verdrag zijn gelijkelijk authentiek.

A190

Aanbeveling betreffende de ergste vormen van kinderarbeid 1999

Aanbeveling betreffende het verbod op en de onmiddellijke actie voor de uitbanning van de ergste vormen van kinderarbeid

De Algemene Conferentie van de Internationale Arbeidsorganisatie,

Bijeengeroepen te Genève door de Raad van Bestuur van het Internationaal Arbeidsbureau en aldaar bijeengekomen op 1 juni 1999 in haar zevenentachtigste zitting, en

Aangenomen hebbend het Verdrag betreffende de ergste vormen van kinderarbeid, 1999; en

Besloten hebbend tot het aannemen van bepaalde voorstellen met betrekking tot kinderarbeid, welk onderwerp als vierde punt op de agenda van de zitting voorkomt; en

Vastgesteld hebbend dat deze voorstellen de vorm dienen te krijgen van een Aanbeveling, ter aanvulling op het Verdrag inzake de ergste vormen van kinderarbeid, 1999;

neemt heden, de zeventiende juni van het jaar negentienhonderd negenennegentig, de volgende Aanbeveling aan, die kan worden aangehaald als Aanbeveling betreffende de ergste vormen van kinderarbeid, 1999.

1. De bepalingen van deze Aanbeveling vormen een aanvulling op de bepalingen van het Verdrag betreffende de ergste vormen van kinderarbeid, 1999 (hierna te noemen „het Verdrag”), en dienen in combinatie met deze te worden toegepast.

I. Actieprogramma's

2. De actieprogramma's bedoeld in artikel 6 van het Verdrag dienen met spoed te worden opgesteld en uitgevoerd, in overleg met de desbetreffende overheidsinstanties en de werkgevers- en werknemersorganisaties, daarbij rekening houdend met de opvattingen van de kinderen die rechtstreeks door de ergste vormen van kinderarbeid worden getroffen, hun families en, in voorkomend geval, andere betrokken groepen die de doelstellingen van het Verdrag en deze Aanbeveling zijn toegedaan. Deze programma's dienen onder andere gericht te zijn op:

a. het vaststellen en aan de kaak stellen van de ergste vormen van kinderarbeid;

b. het voorkomen van de tewerkstelling van kinderen in of het onttrekken van kinderen aan de ergste vormen van kinderarbeid, het beschermen van deze kinderen tegen represailles en het voorzien in hun resocialisatie en maatschappelijke integratie door middel van maatregelen die aan hun behoefte aan onderwijs en hun fysieke en psychische behoeften tegemoetkomen;

c. het schenken van speciale aandacht aan:

i. zeer jonge kinderen;

ii. meisjes;

iii. het probleem van voor de buitenwereld verborgen arbeidssituaties, waarin in het bijzonder meisjes gevaar lopen;

iv. andere groepen kinderen die bijzonder kwetsbaar zijn of bijzondere behoeften hebben;

d. het nader vaststellen van en het in contact treden en werken met gemeenschappen waarin kinderen in het bijzonder gevaar lopen;

e. het informeren, bewust maken en mobiliseren van de publieke opinie en betrokken groepen, met inbegrip van kinderen en hun families.

II. Gevaarlijk Werk

3. Bij het bepalen van de soorten werk bedoeld in artikel 3, onderdeel d, van het Verdrag en het vaststellen van de plaatsen waar deze soorten werk voorkomen, dient onder andere gelet te worden op:

a. werk waarbij kinderen worden blootgesteld aan fysiek, psychisch of seksueel misbruik;

b. werk onder de grond, onder water, op gevaarlijke hoogten of in gesloten ruimtes;

c. werk met gevaarlijke machines, uitrusting en gereedschappen, of werk dat het handmatig hanteren of vervoeren van zware lasten omvat;

d. werk in een ongezonde omgeving waardoor bijvoorbeeld kinderen kunnen worden blootgesteld aan gevaarlijke stoffen, middelen of processen, of aan temperaturen, geluidsniveaus of trillingen die schadelijk zijn voor hun gezondheid;

e. werk onder bijzonder moeilijke omstandigheden zoals werk gedurende vele uren achtereen of gedurende de nacht of werk waarbij het kind in onterechte mate wordt gebonden aan het terrein van de werkgever.

4. Voor de soorten werk bedoeld in artikel 3, onderdeel d, van het Verdrag en in punt 3 hierboven zou bij nationale wet- of regelgeving of door de bevoegde autoriteit, na raadpleging van de betrokken werknemers- en werkgeversorganisaties, tewerkstelling of arbeid kunnen worden toegestaan vanaf de leeftijd van 16 jaar op voorwaarde dat de gezondheid, veiligheid en zedelijkheid van de betrokken kinderen volledig worden beschermd, en dat de kinderen voldoende specifiek onderwijs of voldoende vakopleiding hebben gekregen in de desbetreffende bedrijfstak.

III. Tenuitvoerlegging

5.

(1) Gedetailleerde informatie en statistische gegevens inzake de aard en de omvang van kinderarbeid dienen te worden verzameld en regelmatig te worden bijgehouden teneinde als basis te dienen voor het stellen van prioriteiten op het gebied van nationale actie ten behoeve van de afschaffing van kinderarbeid, in het bijzonder ten behoeve van het met spoed verbieden en uitbannen van zijn ergste vormen.

(2) Deze informatie en statistische gegevens dienen zoveel mogelijk gegevens te omvatten uitgesplitst naar geslacht, leeftijdsgroep, beroep, bedrijfstak, aard van de arbeidsverhouding, schoolbezoek en geografische locatie. Het belang van een effectief geboorteregistratiesysteem, met inbegrip van de afgifte van geboorteakten dient hierbij in aanmerking te worden genomen.

(3) Relevante gegevens betreffende schendingen van nationale bepalingen inzake het verbod op en de uitbanning van de ergste vormen van kinderarbeid dienen te worden verzameld en regelmatig te worden bijgehouden.

6. Bij het verzamelen en de verwerking van de in punt 5 hierboven bedoelde informatie en gegevens dient

naar behoren rekening te worden gehouden met het recht op eerbiediging van de persoonlijke levenssfeer.

7. De krachtens punt 5 hierboven verzamelde informatie dient met regelmatige tussenpozen te worden doorgegeven aan het Internationale Arbeidsbureau.

8. De Leden dienen passende nationale mechanismen voor toezicht op de tenuitvoerlegging van nationale bepalingen inzake het verbod op en de uitbanning van de ergste vormen van kinderarbeid in het leven te roepen of aan te wijzen, na raadpleging van de werkgevers- en werknemersorganisaties.

9. De Leden dienen te waarborgen dat de bevoegde autoriteiten die verantwoordelijk zijn voor de tenuitvoerlegging van nationale bepalingen inzake het verbod op en de uitbanning van de ergste vormen van kinderarbeid met elkaar samenwerken en hun werkzaamheden op elkaar afstemmen.

10. Bij nationale wet- of regelgeving of door de bevoegde autoriteit dient te worden bepaald welke personen verantwoordelijk dienen te worden gehouden in het geval niet wordt voldaan aan de nationale bepalingen inzake het verbod op en de uitbanning van de ergste vormen van kinderarbeid.

11. De Leden dienen met spoed, voor zover verenigbaar met het nationale recht, mee te werken aan internationale inspanningen gericht op het verbod op en de uitbanning van de ergste vormen van kinderarbeid door:

a. verzameling en uitwisseling van informatie betreffende strafbare feiten, met inbegrip van strafbare feiten waarbij internationale netwerken zijn betrokken;

b. opsporing en vervolging van degenen die zijn betrokken bij de verkoop van en de handel in kinderen, of bij het gebruik, het aanwerven of aanbieden van kinderen voor illegale werkzaamheden, voor prostitutie,

voor de productie van pornografie of voor pornografische voorstellingen;

c. registratie van de plegers van deze feiten.

12. De Leden dienen ervoor te zorgen dat de onderstaande ergste vormen van kinderarbeid strafbare feiten vormen:

a. alle vormen van slavernij of met slavernij gelijk te stellen praktijken, zoals de verkoop van en de handel in kinderen, schuldhorigheid en lijfeigenschap, en gedwongen of verplichte arbeid, met inbegrip van gedwongen of verplichte recruterings van kinderen voor inzet in gewapende conflicten;

b. het gebruik, het aanwerven of aanbieden van een kind voor prostitutie, voor de productie van pornografie of voor pornografische voorstellingen; en

c. het gebruik, het aanwerven of aanbieden van een kind voor illegale werkzaamheden, in het bijzonder voor de productie van en de handel in drugs als omschreven in de desbetreffende internationale verdragen, of voor werkzaamheden die het onwettig dragen of gebruik van vuurwapens of andere wapens omvatten.

13. De Leden dienen te verzekeren dat sancties, in voorkomend geval met inbegrip van strafrechtelijke sancties, worden toegepast ter zake van schendingen van de nationale bepalingen inzake het verbod op en de uitbanning van de ergste vormen van alle in artikel 3, onder d, van het Verdrag genoemde soorten werk.

14. De Leden dienen eveneens met spoed te voorzien, voor voorkomend geval, in andere straf-, civiel- of bestuursrechtelijke maatregelen ter verzekering van de doeltreffende handhaving van nationale bepalingen tot verbod op en ter uitbanning van de ergste vormen van kinderarbeid, zoals speciaal toezicht op ondernemingen die gebruik hebben gemaakt van de ergste vormen van kinderarbeid, en van, in geval van voortdurende schending,

het in overweging nemen van tijdelijke of permanente intrekking van bedrijfsvergunningen.

15. Andere maatregelen gericht op het verbod op en de uitbanning van de ergste vormen van kinderarbeid zouden de volgende maatregelen kunnen omvatten:

a. informeren, bewust maken en mobiliseren van het grote publiek, met inbegrip van de nationale en lokale politieke leiders, de parlementariërs en de rechterlijke macht;

b. betrokkenheid kweken bij en opleiding geven aan werkgevers- en werknemersorganisaties en maatschappelijke organisaties;

c. voorzien in passende opleiding voor de betrokken overheidsfunctionarissen, in het bijzonder inspecteurs en wetsdienaren, en voor andere betrokken vakmensen;

d. voorzieningen treffen voor de vervolging in hun eigen land van onderdanen van de Leden die strafbare feiten plegen, krachtens hun nationale bepalingen inzake het verbod op en de onmiddellijke uitbanning van de ergste vormen van kinderarbeid, zelfs wanneer deze feiten zijn begaan in een ander land;

e. rechterlijke en bestuurlijke procedures vereenvoudigen en erop toezien dat zij passend en snel zijn;

f. ondernemingen aanmoedigen beleid ter bevordering van de doelstellingen van het Verdrag te ontwikkelen;

g. signaleren van en bekendheid geven aan de beste voorbeelden uit de praktijk betreffende de uitbanning van kinderarbeid;

h. bekendheid geven aan wettelijke of andere bepalingen inzake kinderarbeid in de verschillende talen of dialecten;

i. speciale klachtenprocedures instellen en bepalingen opstellen ter bescherming tegen discriminatie van en represailles jegens degenen die op rechtmatige wijze schendingen van de bepalingen van het Verdrag aan het licht brengen, alsmede telefonische hulplijnen of contactpunten instellen en ombudspersonen benoemen;

j. passende maatregelen treffen ter verbetering van de onderwijsinfrastructuur en de opleiding van docenten teneinde te voorzien in de behoeften van jongens en meisjes;

k. in nationale actieprogramma's zoveel mogelijk rekening houden met:

i. de noodzaak van het scheppen van banen en het geven van beroepsonderwijs aan de ouders en volwassenen die deel uitmaken van de families van kinderen die werken onder de omstandigheden waarop het Verdrag betrekking heeft; en

ii. de noodzaak van het bewust maken van ouders voor het probleem van kinderen die werken onder dergelijke omstandigheden.

16. Verbeterde internationale samenwerking en/of bijstand tussen de Leden onderling ten behoeve van het verbod op en de daadwerkelijke uitbanning van de ergste vormen van kinderarbeid dienen een aanvulling te vormen op inspanningen op nationaal niveau en kunnen, in voorkomend geval, worden ontwikkeld en ten uitvoer worden gelegd in overleg met werkgevers- en werknemersorganisaties. Deze internationale samenwerking en/of bijstand dient te omvatten:

a. het mobiliseren van hulpmiddelen voor nationale of internationale programma's;

b. wederzijdse juridische bijstand;

c. technische bijstand met inbegrip van de uitwisseling van informatie;

d. ondersteuning van sociale en economische ontwikkeling, programma's voor de uitbanning van armoede en universeel onderwijs.

Verklaring IAO inzake de fundamentele principes en rechten op het werk, 1998

Overwegende dat de IAO werd opgericht uit de overtuiging dat sociale rechtvaardigheid essentieel is voor een universele en duurzame vrede;

Overwegende dat economische groei essentieel is maar niet voldoende om billijkheid, sociale vooruitgang en de uitroeiing van de armoede te verzekeren, en dat dit de nood bevestigt voor de IAO om sterke sociale beleidsprogramma's, rechtvaardigheid en democratische instellingen te bevorderen;

Overwegende dat de IAO, nu meer dan ooit, een beroep zou moeten doen op al haar middelen inzake normatieve actie, technische samenwerking en onderzoek in alle domeinen waarvoor ze bevoegd is, en in het bijzonder tewerkstelling, beroepsopleiding en arbeidsomstandigheden, om ervoor te zorgen dat, in het kader van een wereldstrategie voor economische en sociale ontwikkeling, de economische en sociale beleidsprogramma's elkaar wederzijds versterken om te komen tot een brede en duurzame ontwikkeling;

Overwegende dat de IAO in het bijzonder aandacht zou moeten besteden aan de problemen van de personen met bijzondere sociale noden, met name de werklozen en de trekarbeiders, en de internationale, regionale en nationale inspanningen met het oog op de oplossing van hun problemen mobiliseren en aanmoedigen, en een doeltreffend beleid promoten inzake her creëren van banen;

Overwegende dat, met het oog op het behoud van de band tussen sociale vooruitgang en economische groei, de waarborg van de fundamentele principes en rechten op het werk van bijzonder belang is, aangezien het de betrokken personen de mogelijkheid biedt om vrij en met gelijke kansen het deel dat hen toekomt van de rijkdom die ze hebben helpen genereren op te eisen, en ten volle hun menselijk potentieel te verwezenlijken;

Overwegende dat de IAO de internationale organisatie is die grondwettelijk gemandateerd is en het bevoegde organisme is om internationale arbeidsnormen te bepalen en te laten naleven, en dat ze universele steun en erkenning geniet bij de bevordering van de fundamentele rechten op het werk als uitdrukking van haar grondwettelijke principes;

Overwegende dat, in een situatie van toenemende economische onderlinge afhankelijkheid, het dringend is om de onveranderlijke aard van de fundamentele principes en rechten opgenomen in het Statuut van de Organisatie te herbevestigen en hun universele toepassing te promoten;

Is het zo dat de Internationale Arbeidsconferentie,

1 Herinnert:

a) dat door vrij toe te treden tot de IAO, alle Leden de principes en rechten opgenomen in haar Statuut en in de Verklaring van Philadelphia hebben aanvaard, en dat ze zich hebben ingezet om het algemeen doel van de Organisatie te bereiken, en dit volgens hun beste mogelijkheden en overeenkomstig hun specifieke omstandigheden;

b) dat deze principes en rechten werden uitgedrukt en ontwikkeld onder de vorm van specifieke rechten en plichten in Overeenkomsten die zowel binnen als buiten de Organisatie als fundamenteel worden beschouwd.

2. Verklaart dat alle Leden, ook al hebben ze de betreffende Overeenkomsten niet bekrachtigd, een plicht hebben dat voortvloeit uit het feit zelf dat ze lid zijn van de Organisatie, om te goeder trouw en conform het Statuut, de principes inzake de fundamentele rechten die het voorwerp uitmaken van deze Overeenkomsten na te leven, te promoten en te verwezenlijken, namelijk:

- a) de vrijheid van vereniging en de effectieve erkenning van het recht om collectief te onderhandelen;*
- b) het afschaffen van alle vormen van dwangarbeid of verplichte arbeid;*
- c) de effectieve afschaffing van kinderarbeid, en*
- d) de afschaffing van de discriminatie op het vlak van tewerkstelling en beroep.*

3. De plicht erkent van de Organisatie om haar Leden bij te staan, in antwoord op hun vastgestelde en uitgedrukte noden om deze doelstellingen te bereiken door ten volle gebruik te maken van haar grondwettelijke, operationele en budgettaire middelen, met inbegrip van de mobilisering van externe middelen en steun, alsook door andere internationale organisaties waarmee de IAO banden heeft uitgewerkt aan te moedigen, krachtens artikel 12 van haar Statuut om deze inspanningen te steunen:

- a) door technische samenwerking en adviesdiensten aan te bieden om de bekrachtiging en de toepassing van de fundamentele Overeenkomsten te bevorderen;*
- b) door deze Leden die sommige of alle Overeenkomsten nog niet kunnen bekrachtigen bij te staan in hun inspanningen om de principes inzake de fundamentele rechten die het voorwerp uitmaken van deze*

Overeenkomsten na te leven, te promoten en te verwezenlijken; en

c) door de Leden te helpen in hun inspanningen om een gunstig klimaat te creëren voor economische en sociale ontwikkeling.

4. Beslist dat, om ten volle effect te verlenen aan deze Verklaring, een betekenisvolle en effectieve promotionele follow-up zal in werking worden gesteld conform de bepalingen opgenomen in de aangehechte bijlage, die als een noodzakelijk deel van onderhavige Verklaring zal worden beschouwd.

5. Benadrukt dat de arbeidsnormen niet mogen worden gebruikt voor protectionistische handelsdoeleinden, en dat niets uit onderhavige Verklaring en haar follow-up mag worden ingeroepen of voor dergelijke doeleinden gebruikt; bovendien mag het comparatief voordeel van welk land ook in geen geval in vraag worden gesteld door deze Verklaring of haar follow-up.

Bijlage (Herzien) Follow-Up van de Verklaring 2010

I. ALGEMEEN DOEL

1. Het doel van de follow-up hieronder beschreven is de promotie van de geleverde inspanningen van de Leden van de Organisatie ter bevordering van de basisprincipes en rechten verankerd in het Statuut van de Internationale Arbeidsorganisatie en de Verklaring van Philadelphia en bekrachtigd in deze Verklaring.

2. In overeenstemming met deze doelstelling, die van strikt promotionele aard is, zal deze follow-up zorgen voor identificatie van gebieden waarin de ondersteuning van de Organisatie, door middel van haar technische samenwerkingsactiviteiten, nuttig zal zijn voor haar leden om hen zodoende te helpen deze basisprincipes en rechten te implementeren. Dit is geen vervanging van de gevestigde supervisie mechanismen en dit zal hun functioneren ook niet in de weg staan; het gevolg hiervan is dat specifieke situaties binnen de werkingssfeer van deze mechanismen niet zullen worden geëvalueerd of opnieuw zullen worden geëvalueerd binnen het kader van dit vervolg.

3. De twee aspecten van deze follow-up hieronder beschreven zijn gebaseerd op bestaande procedures: de jaarlijkse follow-up met betrekking tot niet-geratificeerde basisverdragen zal slechts met zich meebrengen enige

aanpassing van de huidige modaliteiten van de toepassing van artikel 19, paragraaf 5 (e) van het Statuut; en het Algemeen Verslag ten aanzien van het effect gegeven aan de bevordering van de fundamentele principes en rechten op het werk welke zal dienen om de steeds terugkerende besprekingen tijdens de Conferentie te informeren ten aanzien van de behoeften van de Leden, de genomen IAO maatregelen en de resultaten bereikt bij de bevordering van de fundamentele principes en rechten op het werk.

II. JAARLIJKSE FOLLOW-UP INZAKE NIET-GERATIFICEERDE BASISVERDRAGEN

A. Doel en strekking

1. Het doel vormt een gelegenheid om elk jaar, met behulp van vereenvoudigde procedures, de inspanningen gepleegd in overeenstemming met de Verklaring door de leden die nog niet alle basisverdragen geratificeerd hebben, te evalueren.

2. Het vervolg zal de vier categorieën van de fundamentele principes en rechten vermeld in de Verklaring bestrijken.

B. Modaliteiten

1. De follow-up zal gebaseerd zijn op verslagen aangevraagd aan de Leden volgens artikel 19, paragraaf 5 (e) van de Statuut. De verslagformulieren zullen worden opgemaakt om informatie te verkrijgen van overheden die niet één of meerdere basisverdragen geratificeerd hebben ten aanzien van wijzigingen die mogelijk hebben plaatsgevonden in hun wetgeving en praktijken, terdege rekening houdend met artikel 23 van de Statuut en de bestaande praktijken.

2. Deze verslagen zoals verzameld door het Bureau zullen worden bestudeerd door de Raad van Bestuur.

3. Aanpassingen van de bestaande procedures van de Raad van Bestuur moeten worden bestudeerd om Leden die niet vertegenwoordigd zijn in de Raad van Bestuur de gelegenheid te geven om op juiste wijze toelichtingen te geven die waarschijnlijk nodig of nuttig zijn tijdens de gesprekken van de Raad van Bestuur om de informatie vevat in hun verslagen aan te vullen.

III. ALGEMEEN VERSLAG INZAKE FUNDAMENTELE PRINCIPES EN RECHTEN OP HET WERK

A. Doel en strekking

1. Het doel van het Algemeen Verslag is een dynamische international beeld te geven met betrekking tot de vier categorieën van de fundamentele principes en rechten op het werk geconstateerd tijdens de vorige periode, om te dienen als basis voor het evalueren van de effectiviteit van de ondersteuning gegeven door de Organisatie en voor het bepalen van de prioriteiten voor de volgende periode, ook in de vorm van actieplannen voor technische samenwerking special ontworpen om de interne en externe middelen noodzakelijk voor de uitvoering daarvan te mobiliseren.

B. Modaliteiten

1. Het verslag zal worden opgemaakt onder de verantwoordelijkheid van de Directeur-Generaal op basis van officiële informatie of informatie verzameld en geëvalueerd in overeenstemming met de vastgestelde procedures. In geval van de Staten die de basisverdragen niet hebben geratificeerd, zal deze in het bijzonder gebaseerd zijn op de bevindingen van de voornoemde jaarlijkse follow-up. In geval van leden die desbetreffende verdragen hebben geratificeerd, zal het verslag in het bijzonder gebaseerd zijn op een rapport in overeenstemming met artikel 22 van het Statuut. Het zal ook verwijzen naar de ervaring opgedaan uit de technische samenwerking en andere relevante IAO activiteiten.

2. Dit verslag zal worden gepresenteerd aan de Conferentie voor een terugkerende bespreking ten aanzien van het strategisch doel van fundamentele principes en rechten op het werk gebaseerd op de overeengekomen modaliteiten door de Raad van Bestuur. Het is dan aan de Conferentie om conclusies te trekken uit deze bespreking met betrekking tot alle beschikbare IAO actiemiddelen, inclusief de prioriteiten en actieplannen voor technische samenwerking die moeten worden geïmplementeerd in de volgende periode en om de Raad van Bestuur en het Bureau te begeleiden tijdens hun verantwoordelijkheden.

IV. HET IS DUIDELIJK DAT:

1. De Conferentie, te zijner tijd de werking van dit vervolg zal bestuderen ten aanzien van de verworven ervaring om te beoordelen als het op adequate wijze de algemene doelstelling geformuleerd in Deel I heeft behaald.

V138

Verdrag betreffende de Minimumleeftijd 1973

Verdrag betreffende de minimumleeftijd voor toelating tot het arbeidsproces

De Algemene Conferentie van de Internationale Arbeidsorganisatie,

Door de Raad van Bestuur van het Internationaal Arbeidsbureau bijeengeroepen te Genève en aldaar bijeengekomen op 6 juni 1973 in haar achtenvijftigste zitting;

Besloten hebbende tot het aanvaarden van diverse voorstellen betreffende de minimumleeftijd voor toelating tot het arbeidsproces, welk onderwerp als vierde punt op de agenda van de zitting voorkomt;

Gelet op de bepalingen van het Verdrag betreffende de minimumleeftijd (nijverheidsondernemingen), 1919, van het Verdrag betreffende de minimumleeftijd (arbeid op zee), 1920, van het Verdrag betreffende de minimumleeftijd (landbouw), 1921, van het Verdrag betreffende de minimumleeftijd (tremmers en stokers), 1921, van het Verdrag betreffende de minimumleeftijd (niet-industriële werkzaamheden), 1932, van het (herziene) Verdrag betreffende de minimumleeftijd (arbeid op zee), 1936, van het (herziene) Verdrag betreffende de minimumleeftijd

(nijverheidsondernemingen), 1937, van het (herziene) Verdrag betreffende de minimumleeftijd (niet-industriële werkzaamheden), 1937, van het Verdrag betreffende de minimumleeftijd (visserij), 1959, en van het Verdrag betreffende de minimumleeftijd (ondergrondse arbeid) 1965;

Overwegende dat de tijd is gekomen voor het aanvaarden van een algemene regeling inzake dit onderwerp die geleidelijk de bestaande, voor beperkte economische sectoren van toepassing zijnde regeling zou moeten vervangen, met het oog op de algehele afschaffing van de kinderarbeid;

Besloten hebbende dat deze regeling de vorm van een internationaal Verdrag zal krijgen,

Neemt heden, de zesentwintigste juni negentienhonderd drieënzeventig, het volgende Verdrag aan, dat kan worden aangehaald als Verdrag betreffende de minimumleeftijd, 1973:

Artikel 1

Elk Lid voor wie dit Verdrag van kracht is, verbindt zich tot het voeren van een nationaal beleid dat gericht is op het waarborgen van de daadwerkelijke afschaffing van de kinderarbeid en op de geleidelijke verhoging van de minimumleeftijd voor toelating tot arbeid in en buiten dienstverband tot een niveau dat jeugdige personen in staat stelt de meest volledige lichamelijke en geestelijke ontwikkeling te bereiken.

Artikel 2

1. Elk Lid dat dit Verdrag bekrachtigt moet, in een als bijlage aan zijn akte van bekrachtiging toegevoegde verklaring, een minimumleeftijd vermelden voor toelating tot arbeid in en buiten dienstverband op zijn grondgebied en in de op zijn grondgebied geregistreerde middelen van vervoer; onder voorbehoud van het bepaalde in de artikelen 4 en 8 van dit Verdrag mag geen enkele persoon, wiens

leeftijd beneden dit minimum ligt, toegelaten worden tot arbeid in en buiten dienstverband in welk beroep dan ook.

2. Elk Lid dat dit Verdrag heeft bekrachtigd kan later aan de Directeur-Generaal van het Internationaal Arbeidsbureau, door middel van nieuwe verklaringen, mededelen dat het de eerder vermelde minimumleeftijd verhoogt.

3. De overeenkomstig het eerste lid van dit artikel genoemde minimumleeftijd mag niet lager zijn dan de leeftijd waarop de leerplicht eindigt en in ieder geval niet lager dan vijftien jaar.

4. Niettegenstaande het bepaalde in het derde lid van dit artikel kan elk Lid waarvan de economie en de onderwijsinstellingen niet voldoende tot ontwikkeling zijn gekomen, na overleg met de betrokken werkgevers- en werknemersorganisaties, indien deze bestaan, in een eerste fase een minimumleeftijd van veertien jaar vaststellen.

5. Elk Lid dat krachtens het bepaalde in het voorgaande lid een minimumleeftijd van veertien jaar heeft vastgesteld dient, in de verslagen het krachtens artikel 22 van het Statuut van de Internationale Arbeidsorganisatie verplicht is over te leggen, te verklaren:

a) dat het motief voor zijn beslissing nog steeds bestaat;

b) dat het zich met ingang van een bepaalde datum niet langer beroept op het vierde lid van dit artikel.

Artikel 3

1. De minimumleeftijd voor toelating tot iedere vorm van arbeid in en buiten dienstverband die krachtens de aard van de arbeid of de omstandigheden waaronder deze wordt uitgevoerd de gezondheid, de veiligheid of de zedelijkheid van jeugdige personen in gevaar kan brengen, mag niet lager zijn dan achttien jaar.

2. De vormen van arbeid in en buiten dienstverband bedoeld in het eerste lid van dit artikel worden bepaald door

de nationale wetgeving of de bevoegde autoriteit, na overleg met de betrokken werkgevers- en werknemersorganisaties, indien deze bestaan.

3. Niettegenstaande het bepaalde in het eerste lid van dit artikel kan de nationale wetgeving of de bevoegde autoriteit, na overleg met de betrokken werkgevers- en werknemersorganisaties, indien deze bestaan, toestemming verlenen tot arbeid van jeugdige personen vanaf de zestienjarige leeftijd, mits hun gezondheid, veiligheid en zedelijkheid ten volle zijn gewaarborgd en zij in de overeenkomstige bedrijfstak een specifieke en doeltreffende scholing of beroepsopleiding hebben ontvangen.

Artikel 4

1. Voor zover noodzakelijk en na overleg met de betrokken werkgevers- en werknemersorganisaties, indien deze bestaan, heeft de bevoegde autoriteit de mogelijkheid dit Verdrag niet toe te passen op een bepaald aantal categorieën van arbeid, wanneer de toepassing van dit Verdrag op deze categorieën bijzondere en belangrijke problemen ten aanzien van de uitvoering zou doen ontstaan.

2. Elk Lid dat dit Verdrag bekrachtigt dient, in het eerste verslag omtrent de toepassing van dit Verdrag dat het krachtens artikel 22 van het Statuut van de Internationale Arbeidsorganisatie verplicht is over te leggen, een met redenen omklede opgave te doen van de categorieën van arbeid die krachtens het eerste lid van dit artikel van de toepasselijkheid zouden zijn uitgesloten en in zijn latere verslagen een uiteenzetting te geven van de stand van zijn wetgeving en de door hem gevolgde praktijk ten aanzien van deze categorieën, waarbij het nauwkeurig dient te vermelden in welke mate het gevolg heeft gegeven of zich voorstelt te geven aan de bepalingen van dit Verdrag ten aanzien van genoemde categorieën.

3. Op grond van dit artikel is het niet mogelijk arbeid zoals bedoeld in artikel 3 van de toepassings sfeer van dit Verdrag uit te sluiten.

Artikel 5

1. Elk Lid waarvan de economie en de overheidsdiensten nog niet voldoende tot ontwikkeling zijn gekomen kan, na overleg met de betrokken werkgevers- en werknemersorganisaties, indien deze bestaan, in een eerste fase de toepassings sfeer van dit Verdrag beperken.

2. Elk Lid dat zich beroept op het eerste lid van dit artikel dient, in een als bijlage aan zijn akte van bekrachtiging toegevoegde verklaring, de economische bedrijfstakken of de soort ondernemingen te vermelden waarop de bepalingen van dit Verdrag van toepassing zijn.

3. De toepassings sfeer van dit Verdrag dient ten minste te omvatten: de winning van bodemschatten; industrie; bouwbedrijf; en openbare werken: elektriciteits-, gas- en watervoorziening; sanitaire dienst; vervoer; goederenopslag en communicatie; plantages en andere landbouwondernemingen die hoofdzakelijk voor handelsdoeleinden worden geëxploiteerd, met uitzondering van familiebedrijven of bedrijven van geringe omvang, welke voor plaatselijk gebruik produceren en niet regelmatig arbeiders in loondienst hebben.

4. Elk Lid dat krachtens dit artikel de toepassings sfeer van het Verdrag heeft beperkt:

a) dient, in de verslagen die het krachtens artikel 22 van het Statuut van de Internationale Arbeidsorganisatie verplicht is over te leggen, de algemene situatie weer te geven van de arbeid van jeugdige personen en kinderen in de bedrijfstakken die van de toepassings sfeer van dit Verdrag zijn uitgesloten, alsmede van iedere vooruitgang die bereikt is ten aanzien van een ruimere toepassing van de bepalingen van het Verdrag;

b) kan te allen tijde de toepassings sfeer van het Verdrag uitbreiden door middel van een verklaring, gericht aan de Directeur-Generaal van het Internationaal Arbeidsbureau.

Artikel 6

Dit Verdrag is niet van toepassing op arbeid die wordt verricht door kinderen of jeugdige personen in instellingen voor algemeen onderwijs, in scholen voor beroepsonderwijs of technisch onderwijs of in andere instellingen voor beroepsvorming, noch op arbeid die wordt verricht door personen van ten minste veertien jaar in bedrijven, wanneer deze arbeid verricht wordt overeenkomstig de voorwaarden die door de bevoegde autoriteit zijn voorgeschreven, na overleg met de betrokken werkgevers- en werknemersorganisaties, indien deze bestaan, en deze arbeid deel uitmaakt van:

a) onderwijs of beroepsopleiding, waarvoor een school of instelling voor beroepsopleiding in eerste instantie verantwoordelijk is;

b) een programma voor beroepsopleiding, dat is goedgekeurd door de bevoegde autoriteit en hoofdzakelijk of geheel en al in een onderneming plaatsvindt;

c) een voorlichtingsprogramma voor beroepskeuze, dat ten doel heeft de keuze van een beroep of een bepaalde soort beroepsopleiding te vergemakkelijken.

Artikel 7

1. De nationale wetgeving kan toestemming verlenen om voor lichte werkzaamheden personen van dertien tot vijftien jaar in dienst te nemen of hen dergelijke werkzaamheden te laten uitvoeren, op voorwaarde dat deze:

a) niet schadelijk zijn voor hun gezondheid of ontwikkeling;

b) niet van zodanige aard zijn dat zij hen verhinderen de school regelmatig te bezoeken, deel te nemen aan

door de bevoegde autoriteit goedgekeurde programma's voor beroepskeuze voorlichting of programma's voor beroepsopleiding, of profijt te trekken van het ontvangen onderricht.

2. De nationale wetgeving kan eveneens, onverminderd de voorwaarden bedoeld in het eerste lid, letter a) en b), van dit artikel, toestemming verlenen om personen van ten minste vijftien jaar wier leerplicht nog niet is beëindigd, in dienst te nemen of arbeid te doen verrichten.

3. De bevoegde autoriteit bepaalt op welke terreinen de toestemming tot het doen verrichten van arbeid in of buiten dienstverband kan worden verleend, overeenkomstig het eerste en tweede lid van dit artikel en schrijft de duur van de desbetreffende arbeid in uren, alsmede de arbeidsvoorwaarden voor.

4. Onverminderd het bepaalde in het eerste en tweede lid van dit artikel kan een Lid dat van het bepaalde in het vierde lid van artikel 2 gebruik heeft gemaakt, gedurende de tijd dat het er zich op beroept, de leeftijden van dertien en vijftien jaar genoemd in het eerste lid, vervangen door de leeftijden van twaalf en veertien jaar en de leeftijd van vijftien jaar genoemd in het tweede lid van dit artikel, door de leeftijd van veertien jaar.

Artikel 8

1. Na overleg met de betrokken werkgevers- en werknemersorganisaties, indien deze bestaan, kan de bevoegde autoriteit, in afwijking van het verbod op arbeid in of buiten dienstverband als bedoeld in artikel 2 van dit Verdrag, in individuele gevallen toestemming verlenen tot deelname aan activiteiten, zoals uitvoeringen op kunstzinnig gebied.

2. De aldus verleende vergunningen dienen de duur van de toegestane arbeid in of buiten dienstverband in uren te beperken en de arbeidsvoorwaarden voor te schrijven.

Artikel 9

1. De bevoegde autoriteit dient alle noodzakelijke maatregelen te nemen, met inbegrip van passende strafmaatregelen, ten einde de daadwerkelijke toepassing van de bepalingen van dit Verdrag te waarborgen.

2. De nationale wetgeving of de bevoegde autoriteit dient de personen aan te wijzen die verantwoordelijk zijn voor het naleven van de bepalingen welke uitvoering geven aan het Verdrag.

3. De nationale wetgeving of de bevoegde autoriteit dient de registers of andere documenten vast te stellen, welke de werkgever moet aanhouden en voor controle beschikbaar moet stellen; deze registers of documenten moeten aangeven de naam alsmede de leeftijd dan wel de geboortedatum, een en ander voorzover mogelijk deugdelijk gewaarmerkt, van alle beneden achttienjarigen, die hij in dienst heeft of die voor hem werken.

Artikel 10

1. Dit Verdrag herzielt het Verdrag betreffende de minimumleeftijd (nijverheidsondernemingen), 1919, het Verdrag betreffende de minimumleeftijd (arbeid op zee), 1920, het Verdrag betreffende de minimumleeftijd (landbouw), 1921, het Verdrag betreffende de minimumleeftijd (tremmers en stokers), 1921, het Verdrag betreffende de minimumleeftijd (niet-industriële werkzaamheden), 1932, het (herziene) Verdrag betreffende de minimumleeftijd (arbeid op zee), 1936, het (herziene) Verdrag betreffende de minimumleeftijd (nijverheidsondernemingen), 1937, het (herziene) Verdrag betreffende de minimumleeftijd (niet-industriële werkzaamheden), 1937, het Verdrag betreffende de minimumleeftijd (visserij), 1959, en het Verdrag betreffende de minimumleeftijd (ondergrondse arbeid), 1965, onder de hierna genoemde voorwaarden.

2. De inwerkingtreding van dit Verdrag sluit het (herziene) Verdrag betreffende de minimumleeftijd (arbeid

op zee), 1936, het (herziene) Verdrag betreffende de minimumleeftijd (nijverheidsondernemingen), 1937, het (herziene) Verdrag betreffende de minimumleeftijd (niet-industriële werkzaamheden), 1937, het Verdrag betreffende de minimumleeftijd (visserij), 1959, en het Verdrag betreffende de minimumleeftijd (ondergrondse arbeid), 1965, niet uit van verdere bekrachtiging.

3. Het Verdrag betreffende de minimumleeftijd (nijverheidsondernemingen), 1919, het Verdrag betreffende de minimumleeftijd (arbeid op zee), 1920, het Verdrag betreffende de minimumleeftijd (landbouw), 1921, en het Verdrag betreffende de minimumleeftijd (tremmers en stokers), 1921, worden van iedere verdere bekrachtiging uitgesloten, wanneer alle Lid-Staten die Partij zijn bij deze Verdragen hierin zullen toestemmen, hetzij door bekrachtiging van dit Verdrag, hetzij door een verklaring die wordt overgelegd aan de Directeur-Generaal van het Internationaal Arbeidsbureau.

4. Wanneer de verplichtingen van dit Verdrag zijn aanvaard:

a) door een Lid dat Partij is bij het (herziene) Verdrag betreffende de minimumleeftijd (nijverheidsondernemingen), 1937, en overeenkomstig artikel 2 van dit Verdrag een minimumleeftijd is vastgesteld van ten minste vijftien jaar, houdt dit ipso jure de onmiddellijke opzegging in van het Verdrag inzake de minimumleeftijd (nijverheidsondernemingen), 1937;

b) ten aanzien van niet-industriële werkzaamheden, in de zin van het Verdrag inzake de minimumleeftijd (niet-industriële werkzaamheden), 1932, door een Lid dat Partij is bij laatstbedoeld Verdrag, houdt dit ipso jure de onmiddellijke opzegging in van het Verdrag betreffende de minimumleeftijd (niet-industriële werkzaamheden), 1932;

c) ten aanzien van niet-industriële arbeid, in de zin van het (herziene) Verdrag betreffende de minimumleeftijd (niet-industriële werkzaamheden), 1937, door een Lid

dat Partij is bij laatstbedoeld Verdrag, en overeenkomstig artikel 2 van dit Verdrag een minimumleeftijd is vastgesteld van ten minste vijftien jaar, houdt dit ipso jure de onmiddellijke opzegging in van het (herziene) Verdrag betreffende de minimumleeftijd (niet-industriële werkzaamheden), 1937;

d) ten aanzien van arbeid op zee, door een Lid dat Partij is bij het (herziene) Verdrag betreffende de minimumleeftijd (arbeid op zee), 1936, en overeenkomstig artikel 2 van dit Verdrag een minimumleeftijd is vastgesteld van ten minste vijftien jaar, ofwel door het Lid is bepaald dat artikel 3 van dit Verdrag van toepassing is op arbeid op zee, houdt dit ipso jure de onmiddellijke opzegging in van het (herziene) Verdrag betreffende de minimumleeftijd (arbeid op zee), 1936;

e) ten aanzien van de visserij, door een Lid dat Partij is bij het Verdrag betreffende de minimumleeftijd (visserij), 1959, en overeenkomstig artikel 2 van dit Verdrag een minimumleeftijd is vastgesteld van ten minste vijftien jaar ofwel door het Lid is bepaald dat artikel 3 Van dit Verdrag van toepassing is op de visserij, houdt dit ipso jure de onmiddellijke opzegging in van het Verdrag betreffende de minimumleeftijd (visserij), 1959;

f) door een Lid dat Partij is bij het Verdrag betreffende de minimumleeftijd (ondergrondse arbeid), 1965, en overeenkomstig artikel 2 van dit Verdrag een minimumleeftijd is vastgesteld die niet lager is dan de leeftijd vastgesteld overeenkomstig het Verdrag van 1965, ofwel door het Lid is bepaald dat een dergelijke leeftijd, overeenkomstig artikel 3 van dit Verdrag, van toepassing is op de ondergrondse arbeid, houdt dit ipso jure de onmiddellijke opzegging in van het Verdrag betreffende de minimumleeftijd (ondergrondse arbeid), 1965.

5. Wanneer dit Verdrag in werking is getreden:

a) houdt aanvaarding van de verplichtingen van dit Verdrag de opzegging in van het Verdrag betreffende de

minimumleeftijd (nijverheidsondernemingen), 1919, krachtens artikel 12 van voornoemd Verdrag;

b) houdt aanvaarding van de verplichtingen van dit Verdrag ten aanzien van de landbouw de opzegging in van het Verdrag betreffende de minimumleeftijd (landbouw), 1921, krachtens artikel 9 van voornoemd Verdrag;

c) houdt aanvaarding van de verplichtingen van dit Verdrag ten aanzien van de arbeid op zee de opzegging in van het Verdrag betreffende de minimumleeftijd (arbeid op zee), 1920, krachtens artikel 10 van voornoemd Verdrag, en van het Verdrag betreffende de minimumleeftijd (tremmers en stokers), 1921, krachtens artikel 12 van voornoemd Verdrag.

Artikel 11

De officiële bekrachtigingen van dit Verdrag worden medegedeeld aan de Directeur-Generaal van het Internationaal Arbeidsbureau en door hem geregistreerd.

Artikel 12

1. Dit Verdrag is slechts verbindend voor de Leden van de Internationale Arbeidsorganisatie, die hun bekrachtigingen door de Directeur-Generaal hebben doen registreren.

2. Het treedt in werking twaalf maanden nadat de bekrachtigingen van twee Leden door de Directeur-Generaal zijn geregistreerd.

3. Vervolgens treedt dit Verdrag voor ieder Lid in werking twaalf maanden na de datum waarop zijn bekrachtiging is geregistreerd.

Artikel 13

1. Ieder Lid dat dit Verdrag heeft bekrachtigd, kan het opzeggen na een termijn van tien jaren na de datum van

zijn inwerkingtreding door middel van een aan de Directeur-Generaal van het Internationaal Arbeidsbureau gerichte en door deze geregistreeerde verklaring. De opzegging wordt eerst van kracht een jaar nadat zij is geregistreeerd.

2. Ieder Lid dat dit Verdrag heeft bekrachtigd en binnen een halfjaar na het verloop van een termijn van tien jaren, bedoeld in het vorige lid, geen gebruik maakt van de bevoegdheid tot opzegging voorzien in dit artikel, is voor een nieuwe termijn van tien jaren gebonden en kan daarna dit Verdrag opzeggen na afloop van elke termijn van tien jaren onder de voorwaarden voorzien in dit artikel.

Artikel 14

1. De Directeur-Generaal van het Internationaal Arbeidsbureau stelt alle Leden van de Internationale Arbeidsorganisatie in kennis van de registratie van alle bekrachtigingen en opzeggingen, die hem door de Leden van de Organisatie zijn medegedeeld.

2. Bij kennisgeving aan de Leden van de Organisatie van de tweede hem medegedeelde bekrachtiging vestigt de Directeur-Generaal de aandacht van de Leden van de Organisatie op de datum waarop dit Verdrag in werking treedt.

Artikel 15

De Directeur-Generaal van het Internationaal Arbeidsbureau doet aan de Secretaris-Generaal van de Verenigde Naties mededeling ter registratie, overeenkomstig het bepaalde in artikel 102 van het Handvest der Verenigde Naties, van de volledige bijzonderheden omtrent alle bekrachtigingen en opzeggingen welke hij overeenkomstig het bepaalde in de voorgaande artikelen heeft geregistreeerd.

Artikel 16

Telkens wanneer de Raad van Bestuur van het Internationaal Arbeidsbureau zulks nodig oordeelt brengt

deze Raad aan de Algemene Conferentie verslag uit over de toepassing van dit Verdrag en onderzoekt of het wenselijk is de gehele of gedeeltelijke herziening ervan op de agenda van de Conferentie te plaatsen.

Artikel 17

1. Indien de Conferentie een nieuw Verdrag aanneemt, houdende gehele of gedeeltelijke herziening van dit Verdrag, zal, tenzij het nieuwe Verdrag anders bepaalt:

a) de bekrachtiging door een Lid van het nieuwe Verdrag, houdende herziening, ipso jure onmiddellijke opzegging van dit Verdrag ten gevolge hebben, niettegenstaande het bepaalde in artikel 13, zodra het nieuwe Verdrag, houdende herziening, in werking is getreden;

b) met ingang van de datum, waarop het nieuwe Verdrag, houdende herziening, in werking is getreden, dit Verdrag niet langer door de Leden bekrachtigd kunnen worden.

2. Dit Verdrag blijft echter in elk geval naar vorm en inhoud van kracht voor de Leden, die het bekrachtigd hebben en die het nieuwe Verdrag, houdende herziening, niet bekrachtigen.

Artikel 18

De Engelse en de Franse tekst van dit Verdrag zijn gelijkelijk authentiek.

A146

Aanbeveling betreffende de Minimumleeftijd 1973

Aanbeveling 146. Aanbeveling betreffende de minimumleeftijd voor toelating tot het arbeidsproces

De Algemene Conferentie van de Internationale Arbeidsorganisatie,

Bijengeroepen te Genève door de Raad van Bestuur van het Internationaal Arbeidsbureau en aldaar in haar achtenvijftigste zitting bijeengekomen op 6 juni 1973;

Erkennende dat de daadwerkelijke afschaffing van de kinderarbeid en de geleidelijke verhoging van de minimumleeftijd voor toelating tot het arbeidsproces slechts één aspect vormen van de bescherming en de ontwikkeling van kinderen en jeugdige personen;

Gelet op de wens van het gehele systeem der Verenigde Naties deze bescherming en ontwikkeling te waarborgen;

Het Verdrag betreffende de minimumleeftijd, 1973, aangenomen hebbende;

Geleid door de wens op dit terrein een nadere omschrijving te geven van bepaalde beleidselementen,

behorende tot het domein van de Internationale Arbeidsorganisatie;

Besloten hebbende tot het aanvaarden van diverse voorstellen betreffende de minimumleeftijd voor toelating tot het arbeidsproces, welk onderwerp als vierde punt op de agenda van de zitting voorkomt;

Besloten hebbende dat deze voorstellen de vorm zullen hebben van een Aanbeveling, ter aanvulling van het Verdrag betreffende de minimumleeftijd, 1973,

neemt heden, de zesentwintigste juni negentienhonderddrieënzeventig, de volgende Aanbeveling aan, die kan worden aangehaald als Aanbeveling betreffende de minimumleeftijd, 1973:

I. Nationaal beleid

1. Ten einde het in artikel 1 van het Verdrag betreffende de minimumleeftijd, 1973, beoogde doel te bereiken, dienen het nationaal beleid en de nationale ontwikkelingsprogramma's een hoge prioriteit toe te kennen aan het treffen van maatregelen met het oog op de behoeften van kinderen en jeugdige personen, aan het scheppen van voorzieningen die aan deze behoeften tegemoetkomen, alsmede aan een geleidelijke uitbreiding van gecoördineerde maatregelen; noodzakelijk om de lichamelijke en geestelijke ontwikkeling van kinderen en jeugdige personen in de meest gunstige omstandigheden te waarborgen.

2. In het kader van deze programma's en maatregelen dient bijzondere aandacht te worden besteed aan punten als:

a) de door ieder land aanvaarde verplichting een beleid te voeren inzake volledige werkgelegenheid, overeenkomstig het Verdrag en de Aanbeveling betreffende het beleid inzake de werkgelegenheid, 1964, alsmede het aanvaarden van maatregelen die ten doel hebben op

het platteland en in de stedelijke gebieden een op de werkgelegenheid gerichte ontwikkeling te bevorderen;

b) de geleidelijke uitbreiding van andere economische en sociale maatregelen ten einde de armoede, waar deze bestaat, te verminderen en de gezinnen een zodanige levensstandaard en een zodanig inkomensniveau te waarborgen dat zij niet hun toevlucht behoeven te nemen tot economische activiteiten van kinderen;

c) de aanvaarding en geleidelijke uitbreiding, zonder enige vorm van discriminatie, van bepalingen betreffende de sociale zekerheid en van maatregelen aangaande het welzijn van de gezinnen, die ten doel hebben de verzorging van de kinderen, met inbegrip van de toekenning van kinderbijslag, te waarborgen;

d) het scheppen en geleidelijk uitbreiden van voldoende faciliteiten ten aanzien van de opvoeding, beroepsoriëntatie en -opleiding, die zowel naar vorm als naar inhoud zijn aangepast aan de behoeften van de betrokken kinderen en jeugdige personen;

e) het scheppen en geleidelijk uitbreiden van geëigende faciliteiten, gericht op de bescherming en het welzijn van kinderen en jeugdige personen (met inbegrip van tewerkgestelde jeugdige personen) alsmede het bevorderen van hun ontwikkeling.

3. Voor zover noodzakelijk dient bijzondere aandacht te worden geschonken aan de behoeften van kinderen en jeugdige personen die niet tot een gezin behoren of niet in gezinsverband leven, en aan migrerende kinderen en jeugdige personen die leven en reizen in gezinsverband. De in dit opzicht te nemen maatregelen dienen met name de toekenning van beurzen en de beroepsopleiding te behelzen.

4. Volledig dagonderwijs of volledige deelname aan goedgekeurde programma's voor beroepskeuzevoorlichting of programma's voor beroepsopleiding dient verplicht te zijn en op doeltreffende wijze te worden gewaarborgd tot op een

leeftijd die ten minste gelijk is aan de leeftijd voor toelating tot de arbeid, zoals die is omschreven in artikel 2 van het Verdrag betreffende de minimumleeftijd, 1973.

5.

(1) Maatregelen dienen te worden overwogen zoals een voorbereidende, risicovrije opleiding, voor die vormen van arbeid in en buiten dienstverband waarvoor de voorgeschreven minimumleeftijd, overeenkomstig artikel 3 van het Verdrag betreffende de minimumleeftijd, 1973, hoger is dan de leeftijd waarop de leerplicht voor volledig dagonderwijs eindigt.

(2) Soortgelijke maatregelen dienen te worden overwogen wanneer de eisen voor een bepaald beroep een minimumleeftijd voor toelating tot de arbeid omvatten die hoger is dan de leeftijd waarop de leerplicht voor volledig dagonderwijs eindigt.

II. Minimumleeftijd

6. De minimumleeftijd dient voor alle economische bedrijfstakken dezelfde te zijn.

7.

(1) De Leden dienen zich als doel te stellen de minimumleeftijd voor toelating tot arbeid in en buiten dienstverband, zoals bedoeld in artikel 2 van het Verdrag betreffende de minimumleeftijd, 1973, geleidelijk op zestien jaar te brengen.

(2) Wanneer de minimumleeftijd voor toelating tot arbeid in en buiten dienstverband, zoals bedoeld in artikel 2 van het Verdrag betreffende de minimumleeftijd, 1973, nog steeds lager is dan vijftien jaar, dienen zo spoedig mogelijk maatregelen te worden genomen om de minimumleeftijd op dat niveau te brengen.

8. Wanneer het niet mogelijk is onmiddellijk een minimumleeftijd vast te stellen voor alle vormen van arbeid in de landbouw en voor aanverwante werkzaamheden die op het platteland worden uitgevoerd, dient een dergelijke

leeftijd tenminste te worden vastgesteld voor arbeid op plantages en andere landbouwbedrijven, zoals bedoeld in artikel 5, derde lid, van het Verdrag betreffende de minimumleeftijd, 1973.

III. Gevaarlijke arbeid in en buiten dienstverband

9. Wanneer de minimumleeftijd voor toelating tot die vormen van arbeid in en buiten dienstverband die schadelijk zijn voor de gezondheid, veiligheid of zedelijkheid van jeugdige personen, lager is dan achttien jaar, dienen onverwijld maatregelen te worden genomen om de minimumleeftijd op dat niveau te brengen.

10.

(1) Bij het bepalen van de vormen van arbeid in en buiten dienstverband zoals bedoeld in artikel 3 van het Verdrag betreffende de minimumleeftijd, 1973 dient ten volle rekening te worden gehouden met de desbetreffende internationale arbeidsnormen, bijvoorbeeld de normen betreffende giftige stoffen of middelen of gevaarlijke processen (met inbegrip van de normen betreffende ioniserende straling,) het vervoer van zware vrachten en ondergrondse arbeid.

(2) De desbetreffende lijst van werkzaamheden in en buiten dienstverband dient op geregelde tijden opnieuw te worden nagegaan en naar behoefte te worden herzien, met name in het licht van de vooruitgang van wetenschap en techniek.

11. Wanneer krachtens artikel 5 van het Verdrag betreffende de minimumleeftijd, 1973, niet onmiddellijk een minimumleeftijd is vastgesteld voor bepaalde economische bedrijfstakken of soorten ondernemingen, dienen niettemin gepaste voorzieningen inzake de minimumleeftijd te worden getroffen die van toepassing zijn op die vormen van arbeid in en buiten dienstverband die risico's meebrengen voor jeugdige personen.

IV. Arbeidsvoorwaarden

12.

(1) Maatregelen dienen te worden getroffen om de arbeidsvoorwaarden van kinderen en jeugdige personen van nog geen achttien jaar op een bevredigend niveau te handhaven. Deze voorwaarden dienen aan een strenge controle te worden onderworpen.

(2) Eveneens dienen maatregelen te worden genomen om de voorwaarden waaronder de beroepskeuzevoorlichting en beroepsopleiding aan kinderen en jeugdige personen wordt gegeven in ondernemingen, instellingen voor beroepsopleiding en vakscholen of technische scholen, te waarborgen en te controleren en om regels op te stellen betreffende de bescherming en ontwikkeling van kinderen en jeugdige personen.

13.

(1) Voor de toepassing van het voorgaande lid en ten einde uitvoering te geven aan het derde lid van artikel 7 van het Verdrag betreffende de minimumleeftijd, 1973, dient bijzondere aandacht te worden geschonken aan de volgende punten:

a) de toekenning van een billijke beloning alsmede bescherming van het salaris, waarbij rekening wordt gehouden met het beginsel: "gelijk loon voor gelijke arbeid";

b) een strikte beperking van de dagelijkse en wekelijkse arbeidsduur en een verbod op overuren, ten einde voldoende tijd te reserveren voor de opvoeding en vorming - met inbegrip van de voor het huiswerk benodigde tijd -, voor de dagelijkse rustpauze en de vrijetijdsbesteding;

c) het garanderen van een nachtrust van ten minste twaalf achtereenvolgende uren alsmede van wekelijkse rustdagen volgens gebruik, zonder dat hierop een uitzondering kan worden gemaakt, behalve in geval van nood;

d) het toekennen van een jaarlijkse betaalde vakantie van ten minste vier weken en in ieder geval van een duur die ten minste gelijk is aan die van de vakantie die aan volwassen personen wordt toegekend;

e) bescherming door regelingen op het gebied van sociale zekerheid, met inbegrip van regelingen inzake uitkeringen, in geval van bedrijfsongevallen en beroepsziekten, en regelingen betreffende medische behandeling en ziektekosten vergoeding, ongeacht de arbeidsvoorwaarden;

f) het toepassen van bevredigende normen betreffende de veiligheid en de gezondheid met inbegrip van de hiertoe te geven opleiding en de te verrichten controle.

(2) Punt 1 van deze paragraaf is van toepassing op jeugdige zeelieden, voor zover zij ter zake niet zijn beschermd door de internationale arbeidsverdragen en -aanbevelingen, speciaal gericht op de arbeid als zeevarende.

V. Uitvoering

14.

(1) Maatregelen bestemd om uitvoering te geven aan het Verdrag betreffende de minimumleeftijd, 1973 en aan deze Aanbeveling, dienen het volgende te omvatten:

a) het versterken, voor zover noodzakelijk, van de arbeidsinspectie en aanverwante diensten, bijvoorbeeld door de inspecteurs in het bijzonder te instrueren inzake het opsporen en tegengaan van misbruiken betreffende de arbeid in en buiten dienstverband van kinderen en jeugdige personen;

b) het versterken van de diensten belast met de verbetering en de inspectie van de beroepsopleiding in de onderneming.

(2) Met nadruk dient gewezen te worden op het belang van de rol, die de inspecteurs kunnen vervullen door inlichtingen en adviezen te verstrekken inzake de middelen

die een doeltreffende toepassing van de desbetreffende bepalingen mogelijk maken, alsmede door de uitvoering van deze bepalingen te waarborgen.

(3) De arbeidsinspectie en de controle op de beroepsopleiding in het bedrijf dienen nauw samen te werken, ten einde een zo groot mogelijke economische doeltreffendheid te waarborgen; in het algemeen dienen de diensten die zich met de arbeid bezighouden te functioneren in nauwe samenwerking met de diensten die zich bezighouden met de opvoeding, de vorming, het welzijn en de beroepskeuzevoorlichting van kinderen en jeugdige personen.

15. Bijzondere aandacht dient te worden besteed:

a) aan de toepassing van de bepalingen betreffende gevaarlijke vormen van arbeid in en buiten dienstverband;

b) voor zover vorming of opleiding verplicht zijn, aan het tegengaan van arbeid in en buiten dienstverband van kinderen en jeugdige personen tijdens de uren.

16. De volgende maatregelen dienen te worden getroffen om de controle op de leeftijd van de betrokken personen te vergemakkelijken:

a) de overheid dient zorgt te dragen voor een doeltreffend systeem ter registratie van de geboorten, inhoudende de afgifte van geboortebewijzen;

b) de werkgevers dienen de verplichting te hebben registers of andere documenten ter beschikking te houden van de bevoegde autoriteit, waarin vermeld worden de naam en de leeftijd of geboortedatum, voor zover mogelijk behoorlijk gewaarmerkt, niet alleen van de door hen tewerkgestelde kinderen en jeugdige personen, maar ook van diegenen die beroepskeuzevoorlichting of een beroepsopleiding in hun bedrijf ontvangen;

c) aan kinderen en jeugdige personen die arbeiden op de openbare weg, in uitstallingen op straat, of in openbare

gelegenheden, of die werkzaam zijn in ambulante beroepen of andere beroepen waarbij de controle op dergelijke registers of andere documenten niet mogelijk is, dienen vergunningen of andere documenten te worden verstrekt, waaruit blijkt dat zij voldoen aan de voorwaarden voor de desbetreffende arbeid.

Contents

Introduction	6
C182 Worst Forms of Child Labour Convention, 1999	55
R190 Worst Forms of Child Labour Recommendation, 1999	63
ILO Declaration on Fundamental principles and rights at work, 1998	71
Annex (Revised) Follow-up to Declaration, 2010	75
C138 Minimum Age Convention, 1973	79
R146 Minimum Age Recommendation, 1973	91

Introduction

The term “child labour” is often defined as work that deprives children of their childhood, their potential and their dignity, and that is harmful to physical and mental development. *(ILO-IPEC)* It is a violation of fundamental human rights which impedes the development of the children who are trapped in the clutches of child labour.

This Booklet contains a compilation of ILO legal instruments in both the Dutch and English languages, to be used by governments, employers’ organizations, workers’ organizations, civil society, and all those who wish to join the fight to end the exploitation of children, and live in a world free of child labour.

JOIN
THE LABOUR
OF
LOVE

C182

Worst Forms of Child Labour Convention

1999

Convention concerning the Prohibition and Immediate Action for the Elimination of the Worst Forms of Child Labour

The General Conference of the International Labour Organization,

Having been convened at Geneva by the Governing Body of the International Labour Office, and having met in its 87th Session on 1 June 1999, and

Considering the need to adopt new instruments for the prohibition and elimination of the worst forms of child labour, as the main priority for national and international action, including international cooperation and assistance, to complement the Convention and the Recommendation concerning Minimum Age for Admission to Employment, 1973, which remain fundamental instruments on child labour, and

Considering that the effective elimination of the worst forms of child labour requires immediate and comprehensive action, taking into account the importance of free basic education and the need to remove the children concerned from all such work and to provide for their rehabilitation and social integration while addressing the needs of their families, and

Recalling the resolution concerning the elimination of child labour adopted by the International Labour Conference at its 83rd Session in 1996, and

Recognizing that child labour is to a great extent caused by poverty and that the long-term solution lies in sustained economic growth leading to social progress, in particular poverty alleviation and universal education, and

Recalling the Convention on the Rights of the Child adopted by the United Nations General Assembly on 20 November 1989, and

Recalling the ILO Declaration on Fundamental Principles and Rights at Work and its Follow-up, adopted by the International Labour Conference at its 86th Session in 1998, and

Recalling that some of the worst forms of child labour are covered by other international instruments, in particular the Forced Labour Convention, 1930, and the United Nations Supplementary Convention on the Abolition of Slavery, the Slave Trade, and Institutions and Practices Similar to Slavery, 1956, and

Having decided upon the adoption of certain proposals with regard to child labour, which is the fourth item on the agenda of the session, and

Having determined that these proposals shall take the form of an international Convention;

adopts this seventeenth day of June of the year one thousand nine hundred and ninety-nine the following Convention, which may be cited as the Worst Forms of Child Labour Convention, 1999.

Article 1

Each Member which ratifies this Convention shall take immediate and effective measures to secure the prohibition

and elimination of the worst forms of child labour as a matter of urgency.

Article 2

For the purposes of this Convention, the term child shall apply to all persons under the age of 18.

Article 3

For the purposes of this Convention, the term the worst forms of child labour comprises:

(a) all forms of slavery or practices similar to slavery, such as the sale and trafficking of children, debt bondage and serfdom and forced or compulsory labour, including forced or compulsory recruitment of children for use in armed conflict;

(b) the use, procuring or offering of a child for prostitution, for the production of pornography or for pornographic performances;

(c) the use, procuring or offering of a child for illicit activities, in particular for the production and trafficking of drugs as defined in the relevant international treaties;

(d) work which, by its nature or the circumstances in which it is carried out, is likely to harm the health, safety or morals of children.

Article 4

1. The types of work referred to under Article 3(d) shall be determined by national laws or regulations or by the competent authority, after consultation with the organizations of employers and workers concerned, taking into consideration relevant international standards, in particular Paragraphs 3 and 4 of the Worst Forms of Child Labour Recommendation, 1999.

2. The competent authority, after consultation with the organizations of employers and workers concerned, shall identify where the types of work so determined exist.

3. The list of the types of work determined under paragraph 1 of this Article shall be periodically examined and revised as necessary, in consultation with the organizations of employers and workers concerned.

Article 5

Each Member shall, after consultation with employers' and workers' organizations, establish or designate appropriate mechanisms to monitor the implementation of the provisions giving effect to this Convention.

Article 6

1. Each Member shall design and implement programmes of action to eliminate as a priority the worst forms of child labour.

2. Such programmes of action shall be designed and implemented in consultation with relevant government institutions and employers' and workers' organizations, taking into consideration the views of other concerned groups as appropriate.

Article 7

1. Each Member shall take all necessary measures to ensure the effective implementation and enforcement of the provisions giving effect to this Convention including the provision and application of penal sanctions or, as appropriate, other sanctions.

2. Each Member shall, taking into account the importance of education in eliminating child labour, take effective and time-bound measures to:

(a) prevent the engagement of children in the worst forms of child labour;

(b) provide the necessary and appropriate direct assistance for the removal of children from the worst forms of child labour and for their rehabilitation and social integration;

(c) ensure access to free basic education, and, wherever possible and appropriate, vocational training, for all children removed from the worst forms of child labour;

(d) identify and reach out to children at special risk; and

(e) take account of the special situation of girls.

3. Each Member shall designate the competent authority responsible for the implementation of the provisions giving effect to this Convention.

Article 8

Members shall take appropriate steps to assist one another in giving effect to the provisions of this Convention through enhanced international cooperation and/or assistance including support for social and economic development, poverty eradication programmes and universal education.

Article 9

The formal ratifications of this Convention shall be communicated to the Director-General of the International Labour Office for registration.

Article 10

1. This Convention shall be binding only upon those Members of the International Labour Organization whose ratifications have been registered with the Director-General of the International Labour Office.

2. It shall come into force 12 months after the date on which the ratifications of two Members have been registered with the Director-General.

3. Thereafter, this Convention shall come into force for any Member 12 months after the date on which its ratification has been registered.

Article 11

1. A Member which has ratified this Convention may denounce it after the expiration of ten years from the date on which the Convention first comes into force, by an act communicated to the Director-General of the International Labour Office for registration. Such denunciation shall not take effect until one year after the date on which it is registered.

2. Each Member which has ratified this Convention and which does not, within the year following the expiration of the period of ten years mentioned in the preceding paragraph, exercise the right of denunciation provided for in this Article, will be bound for another period of ten years and, thereafter, may denounce this Convention at the expiration of each period of ten years under the terms provided for in this Article.

Article 12

1. The Director-General of the International Labour Office shall notify all Members of the International Labour Organization of the registration of all ratifications and acts of denunciation communicated by the Members of the Organization.

2. When notifying the Members of the Organization of the registration of the second ratification, the Director-General shall draw the attention of the Members of the Organization to the date upon which the Convention shall come into force.

Article 13

The Director-General of the International Labour Office shall communicate to the Secretary-General of the United Nations, for registration in accordance with article 102 of the Charter of the United Nations, full particulars of all ratifications and acts of denunciation registered by the Director-General in accordance with the provisions of the preceding Articles.

Article 14

At such times as it may consider necessary, the Governing Body of the International Labour Office shall present to the General Conference a report on the working of this Convention and shall examine the desirability of placing on the agenda of the Conference the question of its revision in whole or in part.

Article 15

1. Should the Conference adopt a new Convention revising this Convention in whole or in part, then, unless the new Convention otherwise provides --

(a) the ratification by a Member of the new revising Convention shall ipso jure involve the immediate denunciation of this Convention, notwithstanding the provisions of Article 11 above, if and when the new revising Convention shall have come into force;

(b) as from the date when the new revising Convention comes into force, this Convention shall cease to be open to ratification by the Members.

2. This Convention shall in any case remain in force in its actual form and content for those Members which have ratified it but have not ratified the revising Convention.

Article 16

The English and French versions of the text of this Convention are equally authoritative.

R190

Worst Forms of Child Labour Recommendation 1999

Recommendation concerning the prohibition and immediate action for the elimination of the worst forms of child labour

The General Conference of the International Labour Organization,

Having been convened at Geneva by the Governing Body of the International Labour Office, and having met in its Eighty-seventh Session on 1 June 1999, and

Having adopted the Worst Forms of Child Labour Convention, 1999, and

Having decided upon the adoption of certain proposals with regard to child labour, which is the fourth item on the agenda of the session, and

Having determined that these proposals shall take the form of a Recommendation supplementing the Worst Forms of Child Labour Convention, 1999;

adopts this seventeenth day of June of the year one thousand nine hundred and ninety-nine the following Recommendation,

which may be cited as the **Worst Forms of Child Labour Recommendation, 1999**.

1. The provisions of this Recommendation supplement those of the Worst Forms of Child Labour Convention, 1999 (hereafter referred to as “the Convention”), and should be applied in conjunction with them.

I. Programmes of action

2. The programmes of action referred to in Article 6 of the Convention should be designed and implemented as a matter of urgency, in consultation with relevant government institutions and employers’ and workers’ organizations, taking into consideration the views of the children directly affected by the worst forms of child labour, their families and, as appropriate, other concerned groups committed to the aims of the Convention and this Recommendation. Such programmes should aim at, inter alia:

(a) identifying and denouncing the worst forms of child labour;

(b) preventing the engagement of children in or removing them from the worst forms of child labour, protecting them from reprisals and providing for their rehabilitation and social integration through measures which address their educational, physical and psychological needs;

(c) giving special attention to:

(i) younger children;

(ii) the girl child;

(iii) the problem of hidden work situations, in which girls are at special risk;

(iv) other groups of children with special vulnerabilities or needs;

(d) identifying, reaching out to and working with communities where children are at special risk;

(e) informing, sensitizing and mobilizing public opinion and concerned groups, including children and their families.

II. Hazardous work

3. In determining the types of work referred to under Article 3(d) of the Convention, and in identifying where they exist, consideration should be given, inter alia, to:

(a) work which exposes children to physical, psychological or sexual abuse;

(b) work underground, under water, at dangerous heights or in confined spaces;

(c) work with dangerous machinery, equipment and tools, or which involves the manual handling or transport of heavy loads;

(d) work in an unhealthy environment which may, for example, expose children to hazardous substances, agents or processes, or to temperatures, noise levels, or vibrations damaging to their health;

(e) work under particularly difficult conditions such as work for long hours or during the night or work where the child is unreasonably confined to the premises of the employer.

4. For the types of work referred to under Article 3(d) of the Convention and Paragraph 3 above, national laws or regulations or the competent authority could, after consultation with the workers' and employers' organizations concerned, authorize employment or work as from the age of 16 on condition that the health, safety and morals of the children concerned are fully protected, and that the children have received adequate specific instruction or vocational training in the relevant branch of activity.

III. Implementation

5.

(1) Detailed information and statistical data on the nature and extent of child labour should be compiled and kept up to date to serve as a basis for determining priorities for national action for the abolition of child labour, in particular for the prohibition and elimination of its worst forms as a matter of urgency.

(2) As far as possible, such information and statistical data should include data disaggregated by sex, age group, occupation, branch of economic activity, status in employment, school attendance and geographical location. The importance of an effective system of birth registration, including the issuing of birth certificates, should be taken into account.

(3) Relevant data concerning violations of national provisions for the prohibition and elimination of the worst forms of child labour should be compiled and kept up to date.

6. The compilation and processing of the information and data referred to in Paragraph 5 above should be carried out with due regard for the right to privacy.

7. The information compiled under Paragraph 5 above should be communicated to the International Labour Office on a regular basis.

8. Members should establish or designate appropriate national mechanisms to monitor the implementation of national provisions for the prohibition and elimination of the worst forms of child labour, after consultation with employers' and workers' organizations.

9. Members should ensure that the competent authorities which have responsibilities for implementing national provisions for the prohibition and elimination of the worst forms of child labour cooperate with each other and coordinate their activities.

10. National laws or regulations or the competent authority should determine the persons to be held responsible in the event of non-compliance with national provisions for the prohibition and elimination of the worst forms of child labour.

11. Members should, in so far as it is compatible with national law, cooperate with international efforts aimed at the prohibition and elimination of the worst forms of child labour as a matter of urgency by:

(a) gathering and exchanging information concerning criminal offences, including those involving international networks;

(b) detecting and prosecuting those involved in the sale and trafficking of children, or in the use, procuring or offering of children for illicit activities, for prostitution, for the production of pornography or for pornographic performances;

(c) registering perpetrators of such offences.

12. Members should provide that the following worst forms of child labour are criminal offences:

(a) all forms of slavery or practices similar to slavery, such as the sale and trafficking of children, debt bondage and serfdom and forced or compulsory labour, including forced or compulsory recruitment of children for use in armed conflict;

(b) the use, procuring or offering of a child for prostitution, for the production of pornography or for pornographic performances; and

(c) the use, procuring or offering of a child for illicit activities, in particular for the production and trafficking of drugs as defined in the relevant international treaties, or for activities which involve the unlawful carrying or use of firearms or other weapons.

13. Members should ensure that penalties including, where appropriate, criminal penalties are applied for violations of the national provisions for the prohibition and elimination of any type of work referred to in Article 3(d) of the Convention.

14. Members should also provide as a matter of urgency for other criminal, civil or administrative remedies, where appropriate, to ensure the effective enforcement of national provisions for the prohibition and elimination of the worst forms of child labour, such as special supervision of enterprises which have used the worst forms of child labour, and, in cases of persistent violation, consideration of temporary or permanent revoking of permits to operate.

15. Other measures aimed at the prohibition and elimination of the worst forms of child labour might include the following:

(a) informing, sensitizing and mobilizing the general public, including national and local political leaders, parliamentarians and the judiciary;

(b) involving and training employers' and workers' organizations and civic organizations;

(c) providing appropriate training for the government officials concerned, especially inspectors and law enforcement officials, and for other relevant professionals;

(d) providing for the prosecution in their own country of the Member's nationals who commit offences under its national provisions for the prohibition and immediate elimination of the worst forms of child labour even when these offences are committed in another country;

(e) simplifying legal and administrative procedures and ensuring that they are appropriate and prompt;

(f) encouraging the development of policies by undertakings to promote the aims of the Convention;

(g) monitoring and giving publicity to best practices on the elimination of child labour;

(h) giving publicity to legal or other provisions on child labour in the different languages or dialects;

(i) establishing special complaints procedures and making provisions to protect from discrimination and reprisals those who legitimately expose violations of the provisions of the Convention, as well as establishing helplines or points of contact and ombudspersons;

(j) adopting appropriate measures to improve the educational infrastructure and the training of teachers to meet the needs of boys and girls;

(k) as far as possible, taking into account in national programmes of action:

(i) the need for job creation and vocational training for the parents and adults in the families of children working in the conditions covered by the Convention; and

(ii) the need for sensitizing parents to the problem of children working in such conditions.

16. Enhanced international cooperation and/or assistance among Members for the prohibition and effective elimination of the worst forms of child labour should complement national efforts and may, as appropriate, be developed and implemented in consultation with employers' and workers' organizations. Such international cooperation and/or assistance should include:

(a) mobilizing resources for national or international programmes;

(b) mutual legal assistance;

(c) technical assistance including the exchange of information;

(d) support for social and economic development, poverty eradication programmes and universal education.

JOIN
THE LABOUR
OF
LOVE

ILO Declaration on Fundamental principles and rights at work 1998

Whereas the ILO was founded in the conviction that social justice is essential to universal and lasting peace;

Whereas economic growth is essential but not sufficient to ensure equity, social progress and the eradication of poverty, confirming the need for the ILO to promote strong social policies, justice and democratic institutions;

Whereas the ILO should, now more than ever, draw upon all its standard-setting, technical cooperation and research resources in all its areas of competence, in particular employment, vocational training and working conditions, to ensure that, in the context of a global strategy for economic and social development, economic and social policies are mutually reinforcing components in order to create broad-based sustainable development;

Whereas the ILO should give special attention to the problems of persons with special social needs, particularly the unemployed and migrant workers, and mobilize and encourage international, regional and national efforts aimed

at resolving their problems, and promote effective policies aimed at job creation;

Whereas, in seeking to maintain the link between social progress and economic growth, the guarantee of fundamental principles and rights at work is of particular significance in that it enables the persons concerned, to claim freely and on the basis of equality of opportunity, their fair share of the wealth which they have helped to generate, and to achieve fully their human potential;

Whereas the ILO is the constitutionally mandated international organization and the competent body to set and deal with international labour standards, and enjoys universal support and acknowledgement in promoting Fundamental Rights at Work as the expression of its constitutional principles;

Whereas it is urgent, in a situation of growing economic interdependence, to reaffirm the immutable nature of the fundamental principles and rights embodied in the Constitution of the Organization and to promote their universal application;

The International Labour Conference

1. Recalls:

(a) that in freely joining the ILO, all Members have endorsed the principles and rights set out in its Constitution and in the Declaration of Philadelphia, and have undertaken to work towards attaining the overall objectives of the Organization to the best of their resources and fully in line with their specific circumstances;

(b) that these principles and rights have been expressed and developed in the form of specific rights and obligations in Conventions recognized as fundamental both inside and outside the Organization.

2. Declares

that all Members, even if they have not ratified the Conventions in question, have an obligation arising from the very fact of membership in the Organization to respect, to promote and to realize, in good faith and in accordance with the Constitution, the principles concerning the fundamental rights which are the subject of those Conventions, namely:

- (a) freedom of association and the effective recognition of the right to collective bargaining;
- (b) the elimination of all forms of forced or compulsory labour;
- (c) the effective abolition of child labour; and
- (d) the elimination of discrimination in respect of employment and occupation.

3. Recognizes

the obligation on the Organization to assist its Members, in response to their established and expressed needs, in order to attain these objectives by making full use of its constitutional, operational and budgetary resources, including, by the mobilization of external resources and support, as well as by encouraging other international organizations with which the ILO has established relations, pursuant to article 12 of its Constitution, to support these efforts:

- (a) by offering technical cooperation and advisory services to promote the ratification and implementation of the fundamental Conventions;
- (b) by assisting those Members not yet in a position to ratify some or all of these Conventions in their efforts to respect, to promote and to realize the principles concerning fundamental rights which are the subject of these Conventions; and

(c) by helping the Members in their efforts to create a climate for economic and social development.

4. Decides

that, to give full effect to this Declaration, a promotional follow-up, which is meaningful and effective, shall be implemented in accordance with the measures specified in the annex hereto, which shall be considered as an integral part of this Declaration.

5. Stresses

that labour standards should not be used for protectionist trade purposes, and that nothing in this Declaration and its follow-up shall be invoked or otherwise used for such purposes; in addition, the comparative advantage of any country should in no way be called into question by this Declaration and its follow-up.

Annex (Revised)- **Follow-up to the Declaration 2010**

I. Overall purpose

1. The aim of the follow-up described below is to encourage the efforts made by the Members of the Organization to promote the fundamental principles and rights enshrined in the Constitution of the ILO and the Declaration of Philadelphia and reaffirmed in this Declaration.
2. In line with this objective, which is of a strictly promotional nature, this follow-up will allow the identification of areas in which the assistance of the Organization through its technical cooperation activities may prove useful to its Members to help them implement these fundamental principles and rights. It is not a substitute for the established supervisory mechanisms, nor shall it impede their functioning; consequently, specific situations within the purview of those mechanisms shall not be examined or re-examined within the framework of this follow-up.
3. The two aspects of this follow-up, described below, are based on existing procedures: the annual follow-up concerning non-ratified fundamental Conventions will entail merely some adaptation of the present modalities of application of article 19, paragraph 5(e), of the Constitution; and the Global Report on the effect given to

the promotion of the fundamental principles and rights at work that will serve to inform the recurrent discussion at the Conference on the needs of the Members, the ILO action undertaken, and the results achieved in the promotion of the fundamental principles and rights at work.

II. Annual follow-up concerning non-ratified fundamental Conventions

A. Purpose and scope

1. The purpose is to provide an opportunity to review each year, by means of simplified procedures, the efforts made in accordance with the Declaration by Members which have not yet ratified all the fundamental Conventions.
2. The follow-up will cover the four categories of fundamental principles and rights specified in the Declaration.

B. Modalities

1. The follow-up will be based on reports requested from Members under article 19, paragraph 5(e), of the Constitution. The report forms will be drawn up so as to obtain information from governments which have not ratified one or more of the fundamental Conventions, on any changes which may have taken place in their law and practice, taking due account of article 23 of the Constitution and established practice.
2. These reports, as compiled by the Office, will be reviewed by the Governing Body.
3. Adjustments to the Governing Body's existing procedures should be examined to allow Members which are not represented on the Governing Body to provide, in the most appropriate way, clarifications which might prove necessary or useful during Governing Body discussions to supplement the information contained in their reports.

III. Global report on Fundamental Principles and Rights at Work

A. Purpose and scope

1. The purpose of the Global Report is to provide a dynamic global picture relating to the four categories of fundamental principles and rights at work noted during the preceding period, and to serve as a basis for assessing the effectiveness of the assistance provided by the Organization, and for determining priorities for the following period, including in the form of action plans for technical cooperation designed in particular to mobilize the internal and external resources necessary to carry them out.

B. Modalities

1. The report will be drawn up under the responsibility of the Director-General on the basis of official information, or information gathered and assessed in accordance with established procedures. In the case of States which have not ratified the fundamental Conventions, it will be based in particular on the findings of the aforementioned annual follow-up. In the case of Members which have ratified the Conventions concerned, the report will be based in particular on reports as dealt with pursuant to article 22 of the Constitution. It will also refer to the experience gained from technical cooperation and other relevant activities of the ILO.

2. This report will be submitted to the Conference for a recurrent discussion on the strategic objective of fundamental principles and rights at work based on the modalities agreed by the Governing Body. It will then be for the Conference to draw conclusions from this discussion on all available ILO means of action, including the priorities and plans of action for technical cooperation to be implemented for the following period, and to guide the Governing Body and the Office in their responsibilities.

IV. It is understood that:

1. The Conference shall, in due course, review the operation of this follow-up in the light of the experience acquired to assess whether it has adequately fulfilled the overall purpose articulated in Part I.

The foregoing is the ILO Declaration on Fundamental Principles and Rights at Work and its Follow-up¹ duly adopted by the General Conference of the International Labour Organization during its Eighty-sixth Session which was held at Geneva and declared closed on 18 June 1998.

IN FAITH WHEREOF we have appended our signatures this nineteenth day of June 1998.

The President of the Conference,
JEAN-JACQUES OECHSLIN

The Director-General of the International Labour Office,
MICHEL HANSENNE

¹. Ed. note: The original text of the Follow-up to the Declaration, as established by the International Labour Conference in 1998, was superseded by the revised text of the annex adopted by the International Labour Conference in 2010.

C138

Minimum Age Convention 1973

Convention concerning Minimum Age for Admission to Employment

The General Conference of the International Labour Organisation

Having been convened at Geneva by the Governing Body of the International Labour Office, and having met in its Fifty-eighth Session on 6 June 1973, and

Having decided upon the adoption of certain proposals with regard to minimum age for admission to employment, which is the fourth item on the agenda of the session, and

Noting the terms of the Minimum Age (Industry) Convention, 1919, the Minimum Age (Sea) Convention, 1920, the Minimum Age (Agriculture) Convention, 1921, the Minimum Age (Trimmers and Stokers) Convention, 1921, the Minimum Age (Non-Industrial Employment) Convention, 1932, the Minimum Age (Sea) Convention (Revised), 1936, the Minimum Age (Industry) Convention (Revised), 1937, the Minimum Age (Non-Industrial Employment) Convention (Revised), 1937, the Minimum Age (Fishermen) Convention, 1959, and the Minimum Age (Underground Work) Convention, 1965, and

Considering that the time has come to establish a general instrument on the subject, which would gradually replace the existing ones applicable to limited economic sectors, with a view to achieving the total abolition of child labour, and

Having determined that these proposals shall take the form of an international Convention,

adopts this twenty-sixth day of June of the year one thousand nine hundred and seventy-three the following Convention, which may be cited as the Minimum Age Convention, 1973:

Article 1

Each Member for which this Convention is in force undertakes to pursue a national policy designed to ensure the effective abolition of child labour and to raise progressively the minimum age for admission to employment or work to a level consistent with the fullest physical and mental development of young persons.

Article 2

1. Each Member which ratifies this Convention shall specify, in a declaration appended to its ratification, a minimum age for admission to employment or work within its territory and on means of transport registered in its territory; subject to Articles 4 to 8 of this Convention, no one under that age shall be admitted to employment or work in any occupation.
2. Each Member which has ratified this Convention may subsequently notify the Director-General of the International Labour Office, by further declarations, that it specifies a minimum age higher than that previously specified.
3. The minimum age specified in pursuance of paragraph 1 of this Article shall not be less than the age of completion of compulsory schooling and, in any case, shall not be less than 15 years.

4. Notwithstanding the provisions of paragraph 3 of this Article, a Member whose economy and educational facilities are insufficiently developed may, after consultation with the organisations of employers and workers concerned, where such exist, initially specify a minimum age of 14 years.

5. Each Member which has specified a minimum age of 14 years in pursuance of the provisions of the preceding paragraph shall include in its reports on the application of this Convention submitted under article 22 of the Constitution of the International Labour Organisation a statement--

(a) that its reason for doing so subsists; or

(b) that it renounces its right to avail itself of the provisions in question as from a stated date.

Article 3

1. The minimum age for admission to any type of employment or work which by its nature or the circumstances in which it is carried out is likely to jeopardise the health, safety or morals of young persons shall not be less than 18 years.

2. The types of employment or work to which paragraph 1 of this Article applies shall be determined by national laws or regulations or by the competent authority, after consultation with the organisations of employers and workers concerned, where such exist.

3. Notwithstanding the provisions of paragraph 1 of this Article, national laws or regulations or the competent authority may, after consultation with the organisations of employers and workers concerned, where such exist, authorise employment or work as from the age of 16 years on condition that the health, safety and morals of the young persons concerned are fully protected and that the young persons have received adequate specific instruction or vocational training in the relevant branch of activity.

Article 4

1. In so far as necessary, the competent authority, after consultation with the organisations of employers and workers concerned, where such exist, may exclude from the application of this Convention limited categories of employment or work in respect of which special and substantial problems of application arise.

2. Each Member which ratifies this Convention shall list in its first report on the application of the Convention submitted under article 22 of the Constitution of the International Labour Organisation any categories which may have been excluded in pursuance of paragraph 1 of this Article, giving the reasons for such exclusion, and shall state in subsequent reports the position of its law and practice in respect of the categories excluded and the extent to which effect has been given or is proposed to be given to the Convention in respect of such categories.

3. Employment or work covered by Article 3 of this Convention shall not be excluded from the application of the Convention in pursuance of this Article.

Article 5

1. A Member whose economy and administrative facilities are insufficiently developed may, after consultation with the organisations of employers and workers concerned, where such exist, initially limit the scope of application of this Convention.

2. Each Member which avails itself of the provisions of paragraph 1 of this Article shall specify, in a declaration appended to its ratification, the branches of economic activity or types of undertakings to which it will apply the provisions of the Convention.

3. The provisions of the Convention shall be applicable as a minimum to the following: mining and quarrying; manufacturing; construction; electricity, gas and water;

sanitary services; transport, storage and communication; and plantations and other agricultural undertakings mainly producing for commercial purposes, but excluding family and small-scale holdings producing for local consumption and not regularly employing hired workers.

4. Any Member which has limited the scope of application of this Convention in pursuance of this Article--

(a) shall indicate in its reports under Article 22 of the Constitution of the International Labour Organisation the general position as regards the employment or work of young persons and children in the branches of activity which are excluded from the scope of application of this Convention and any progress which may have been made towards wider application of the provisions of the Convention;

(b) may at any time formally extend the scope of application by a declaration addressed to the Director-General of the International Labour Office.

Article 6

This Convention does not apply to work done by children and young persons in schools for general, vocational or technical education or in other training institutions, or to work done by persons at least 14 years of age in undertakings, where such work is carried out in accordance with conditions prescribed by the competent authority, after consultation with the organisations of employers and workers concerned, where such exist, and is an integral part of--

(a) a course of education or training for which a school or training institution is primarily responsible;

(b) a programme of training mainly or entirely in an undertaking, which programme has been approved by the competent authority; or

(c) a programme of guidance or orientation designed to facilitate the choice of an occupation or of a line of training.

Article 7

1. National laws or regulations may permit the employment or work of persons 13 to 15 years of age on light work which is--

(a) not likely to be harmful to their health or development; and

(b) not such as to prejudice their attendance at school, their participation in vocational orientation or training programmes approved by the competent authority or their capacity to benefit from the instruction received.

2. National laws or regulations may also permit the employment or work of persons who are at least 15 years of age but have not yet completed their compulsory schooling on work which meets the requirements set forth in subparagraphs (a) and (b) of paragraph 1 of this Article.

3. The competent authority shall determine the activities in which employment or work may be permitted under paragraphs 1 and 2 of this Article and shall prescribe the number of hours during which and the conditions in which such employment or work may be undertaken.

4. Notwithstanding the provisions of paragraphs 1 and 2 of this Article, a Member which has availed itself of the provisions of paragraph 4 of Article 2 may, for as long as it continues to do so, substitute the ages 12 and 14 for the ages 13 and 15 in paragraph 1 and the age 14 for the age 15 in paragraph 2 of this Article.

Article 8

1. After consultation with the organisations of employers and workers concerned, where such exist, the competent authority may, by permits granted in individual cases,

allow exceptions to the prohibition of employment or work provided for in Article 2 of this Convention, for such purposes as participation in artistic performances.

2. Permits so granted shall limit the number of hours during which and prescribe the conditions in which employment or work is allowed.

Article 9

1. All necessary measures, including the provision of appropriate penalties, shall be taken by the competent authority to ensure the effective enforcement of the provisions of this Convention.

2. National laws or regulations or the competent authority shall define the persons responsible for compliance with the provisions giving effect to the Convention.

3. National laws or regulations or the competent authority shall prescribe the registers or other documents which shall be kept and made available by the employer; such registers or documents shall contain the names and ages or dates of birth, duly certified wherever possible, of persons whom he employs or who work for him and who are less than 18 years of age.

Article 10

1. This Convention revises, on the terms set forth in this Article, the Minimum Age (Industry) Convention, 1919, the Minimum Age (Sea) Convention, 1920, the Minimum Age (Agriculture) Convention, 1921, the Minimum Age (Trimmers and Stokers) Convention, 1921, the Minimum Age (Non-Industrial Employment) Convention, 1932, the Minimum Age (Sea) Convention (Revised), 1936, the Minimum Age (Industry) Convention (Revised), 1937, the Minimum Age (Non-Industrial Employment) Convention (Revised), 1937, the Minimum Age (Fishermen) Convention, 1959, and the Minimum Age (Underground Work) Convention, 1965.

2. The coming into force of this Convention shall not close the Minimum Age (Sea) Convention (Revised), 1936, the Minimum Age (Industry) Convention (Revised), 1937, the Minimum Age (Non-Industrial Employment) Convention (Revised), 1937, the Minimum Age (Fishermen) Convention, 1959, or the Minimum Age (Underground Work) Convention, 1965, to further ratification.

3. The Minimum Age (Industry) Convention, 1919, the Minimum Age (Sea) Convention, 1920, the Minimum Age (Agriculture) Convention, 1921, and the Minimum Age (Trimmers and Stokers) Convention, 1921, shall be closed to further ratification when all the parties thereto have consented to such closing by ratification of this Convention or by a declaration communicated to the Director-General of the International Labour Office.

4. When the obligations of this Convention are accepted--

(a) by a Member which is a party to the Minimum Age (Industry) Convention (Revised), 1937, and a minimum age of not less than 15 years is specified in pursuance of Article 2 of this Convention, this shall ipso jure involve the immediate denunciation of that Convention,

(b) in respect of non-industrial employment as defined in the Minimum Age (Non-Industrial Employment) Convention, 1932, by a Member which is a party to that Convention, this shall ipso jure involve the immediate denunciation of that Convention,

(c) in respect of non-industrial employment as defined in the Minimum Age (Non-Industrial Employment) Convention (Revised), 1937, by a Member which is a party to that Convention, and a minimum age of not less than 15 years is specified in pursuance of Article 2 of this Convention, this shall ipso jure involve the immediate denunciation of that Convention,

(d) in respect of maritime employment, by a Member which is a party to the Minimum Age (Sea) Convention

(Revised), 1936, and a minimum age of not less than 15 years is specified in pursuance of Article 2 of this Convention or the Member specifies that Article 3 of this Convention applies to maritime employment, this shall ipso jure involve the immediate denunciation of that Convention,

(e) in respect of employment in maritime fishing, by a Member which is a party to the Minimum Age (Fishermen) Convention, 1959, and a minimum age of not less than 15 years is specified in pursuance of Article 2 of this Convention or the Member specifies that Article 3 of this Convention applies to employment in maritime fishing, this shall ipso jure involve the immediate denunciation of that Convention,

(f) by a Member which is a party to the Minimum Age (Underground Work) Convention, 1965, and a minimum age of not less than the age specified in pursuance of that Convention is specified in pursuance of Article 2 of this Convention or the Member specifies that such an age applies to employment underground in mines in virtue of Article 3 of this Convention, this shall ipso jure involve the immediate denunciation of that Convention, if and when this Convention shall have come into force.

5. Acceptance of the obligations of this Convention--

(a) shall involve the denunciation of the Minimum Age (Industry) Convention, 1919, in accordance with Article 12 thereof,

(b) in respect of agriculture shall involve the denunciation of the Minimum Age (Agriculture) Convention, 1921, in accordance with Article 9 thereof,

(c) in respect of maritime employment shall involve the denunciation of the Minimum Age (Sea) Convention, 1920, in accordance with Article 10 thereof, and of the Minimum Age (Trimmers and Stokers) Convention,

1921, in accordance with Article 12 thereof, if and when this Convention shall have come into force.

Article 11

The formal ratifications of this Convention shall be communicated to the Director-General of the International Labour Office for registration.

Article 12

1. This Convention shall be binding only upon those Members of the International Labour Organisation whose ratifications have been registered with the Director-General.
2. It shall come into force twelve months after the date on which the ratifications of two Members have been registered with the Director-General.
3. Thereafter, this Convention shall come into force for any Member twelve months after the date on which its ratifications has been registered.

Article 13

1. A Member which has ratified this Convention may denounce it after the expiration of ten years from the date on which the Convention first comes into force, by an act communicated to the Director-General of the International Labour Office for registration. Such denunciation shall not take effect until one year after the date on which it is registered.
2. Each Member which has ratified this Convention and which does not, within the year following the expiration of the period of ten years mentioned in the preceding paragraph, exercise the right of denunciation provided for in this Article, will be bound for another period of ten years and, thereafter, may denounce this Convention at the expiration of each period of ten years under the terms provided for in this Article.

Article 14

1. The Director-General of the International Labour Office shall notify all Members of the International Labour Organisation of the registration of all ratifications and denunciations communicated to him by the Members of the Organisation.

2. When notifying the Members of the Organisation of the registration of the second ratification communicated to him, the Director-General shall draw the attention of the Members of the Organisation to the date upon which the Convention will come into force.

Article 15

The Director-General of the International Labour Office shall communicate to the Secretary-General of the United Nations for registration in accordance with Article 102 of the Charter of the United Nations full particulars of all ratifications and acts of denunciation registered by him in accordance with the provisions of the preceding Articles.

Article 16

At such times as it may consider necessary the Governing Body of the International Labour Office shall present to the General Conference a report on the working of this Convention and shall examine the desirability of placing on the agenda of the Conference the question of its revision in whole or in part.

Article 17

1. Should the Conference adopt a new Convention revising this Convention in whole or in part, then, unless the new Convention otherwise provides:

a) the ratification by a Member of the new revising Convention shall ipso jure involve the immediate denunciation of this Convention, notwithstanding the

provisions of Article 13 above, if and when the new revising Convention shall have come into force;

b) as from the date when the new revising Convention comes into force this Convention shall cease to be open to ratification by the Members.

2. This Convention shall in any case remain in force in its actual form and content for those Members which have ratified it but have not ratified the revising Convention.

Article 18

The English and French versions of the text of this Convention are equally authoritative.

R146

Minimum Age Recommendation 1973

Recommendation concerning Minimum Age for Admission to Employment

The General Conference of the International Labour Organisation,

Having been convened at Geneva by the Governing Body of the International Labour Office, and having met in its Fifty-eighth Session on 6 June 1973, and

Recognising that the effective abolition of child labour and the progressive raising of the minimum age for admission to employment constitute only one aspect of the protection and advancement of children and young persons, and

Noting the concern of the whole United Nations system with such protection and advancement, and

Having adopted the Minimum Age Convention, 1973, and

Desirous to define further certain elements of policy which are the concern of the International Labour Organisation, and

Having decided upon the adoption of certain proposals regarding minimum age for admission to employment, which is the fourth item on the agenda of the session, and

Having determined that these proposals shall take the form of a Recommendation supplementing the Minimum Age Convention, 1973,

adopts this twenty-sixth day of June of the year one thousand nine hundred and seventy-three, the following Recommendation, which may be cited as the Minimum Age Recommendation, 1973:

I. National Policy

1. To ensure the success of the national policy provided for in Article 1 of the Minimum Age Convention, 1973, high priority should be given to planning for and meeting the needs of children and youth in national development policies and programmes and to the progressive extension of the inter-related measures necessary to provide the best possible conditions of physical and mental growth for children and young persons.

2. In this connection special attention should be given to such areas of planning and policy as the following:

(a) firm national commitment to full employment, in accordance with the Employment Policy Convention and Recommendation, 1964, and the taking of measures designed to promote employment-oriented development in rural and urban areas;

(b) the progressive extension of other economic and social measures to alleviate poverty wherever it exists and to ensure family living standards and income which are such as to make it unnecessary to have recourse to the economic activity of children;

(c) the development and progressive extension, without any discrimination, of social security and family welfare

measures aimed at ensuring child maintenance, including children's allowances;

(d) the development and progressive extension of adequate facilities for education and vocational orientation and training appropriate in form and content to the needs of the children and young persons concerned;

(e) the development and progressive extension of appropriate facilities for the protection and welfare of children and young persons, including employed young persons, and for the promotion of their development.

3. Particular account should as necessary be taken of the needs of children and young persons who do not have families or do not live with their own families and of migrant children and young persons who live and travel with their families. Measures taken to that end should include the provision of fellowships and vocational training.

4. Full-time attendance at school or participation in approved vocational orientation or training programmes should be required and effectively ensured up to an age at least equal to that specified for admission to employment in accordance with Article 2 of the Minimum Age Convention, 1973.

5.

(1) Consideration should be given to measures such as preparatory training, not involving hazards, for types of employment or work in respect of which the minimum age prescribed in accordance with Article 3 of the Minimum Age Convention, 1973, is higher than the age of completion of compulsory full-time schooling.

(2) Analogous measures should be envisaged where the professional exigencies of a particular occupation include a minimum age for admission which is higher than the age of completion of compulsory full-time schooling.

II. Minimum Age

6. The minimum age should be fixed at the same level for all sectors of economic activity.

7.

(1) Members should take as their objective the progressive raising to 16 years of the minimum age for admission to employment or work specified in pursuance of Article 2 of the Minimum Age Convention, 1973.

(2) Where the minimum age for employment or work covered by Article 2 of the Minimum Age Convention, 1973, is still below 15 years, urgent steps should be taken to raise it to that level.

8. Where it is not immediately feasible to fix a minimum age for all employment in agriculture and in related activities in rural areas, a minimum age should be fixed at least for employment on plantations and in the other agricultural undertakings referred to in Article 5, paragraph 3, of the Minimum Age Convention, 1973.

III. Hazardous Employment or Work

9. Where the minimum age for admission to types of employment or work which are likely to jeopardise the health, safety or morals of young persons is still below 18 years, immediate steps should be taken to raise it to that level.

10.

(1) In determining the types of employment or work to which Article 3 of the Minimum Age Convention, 1973, applies, full account should be taken of relevant international labour standards, such as those concerning dangerous substances, agents or processes (including ionising radiations), the lifting of heavy weights and underground work.

(2) The list of the types of employment or work in question should be re-examined periodically and revised as necessary, particularly in the light of advancing scientific and technological knowledge.

11. Where, by reference to Article 5 of the Minimum Age Convention, 1973, a minimum age is not immediately fixed for certain branches of economic activity or types of undertakings, appropriate minimum age provisions should be made applicable therein to types of employment or work presenting hazards for young persons.

IV. Conditions of Employment

12.

(1) Measures should be taken to ensure that the conditions in which children and young persons under the age of 18 years are employed or work reach and are maintained at a satisfactory standard. These conditions should be supervised closely.

(2) Measures should likewise be taken to safeguard and supervise the conditions in which children and young persons undergo vocational orientation and training within undertakings, training institutions and schools for vocational or technical education and to formulate standards for their protection and development.

13.

(1) In connection with the application of the preceding Paragraph, as well as in giving effect to Article 7, paragraph 3, of the Minimum Age Convention, 1973, special attention should be given to--

(a) the provision of fair remuneration and its protection, bearing in mind the principle of equal pay for equal work;

(b) the strict limitation of the hours spent at work in a day and in a week, and the prohibition of overtime, so as to allow enough time for education and training (including the time needed for homework related thereto), for rest during the day and for leisure activities;

(c) the granting, without possibility of exception save in genuine emergency, of a minimum consecutive period of 12 hours' night rest, and of customary weekly rest days;

(d) the granting of an annual holiday with pay of at least four weeks and, in any case, not shorter than that granted to adults;

(e) coverage by social security schemes, including employment injury, medical care and sickness benefit schemes, whatever the conditions of employment or work may be;

(f) the maintenance of satisfactory standards of safety and health and appropriate instruction and supervision.

(2) Subparagraph (1) of this Paragraph applies to young seafarers in so far as they are not covered in respect of the matters dealt with therein by international labour Conventions or Recommendations specifically concerned with maritime employment.

V. Enforcement

14.

(1) Measures to ensure the effective application of the Minimum Age Convention, 1973, and of this Recommendation should include--

(a) the strengthening as necessary of labour inspection and related services, for instance by the special training of inspectors to detect abuses in the employment or work of children and young persons and to correct such abuses; and

(b) the strengthening of services for the improvement and inspection of training in undertakings.

(2) Emphasis should be placed on the role which can be played by inspectors in supplying information and advice on effective means of complying with relevant provisions as well as in securing their enforcement.

(3) Labour inspection and inspection of training in undertakings should be closely co-ordinated to provide the greatest economic efficiency and, generally, the labour administration services should work in close co-operation with the services responsible for the education, training, welfare and guidance of children and young persons.

15. Special attention should be paid--

(a) to the enforcement of provisions concerning employment in hazardous types of employment or work; and

(b) in so far as education or training is compulsory, to the prevention of the employment or work of children and young persons during the hours when instruction is available.

16. The following measures should be taken to facilitate the verification of ages:

(a) the public authorities should maintain an effective system of birth registration, which should include the issue of birth certificates;

(b) employers should be required to keep and to make available to the competent authority registers or other documents indicating the names and ages or dates of birth, duly certified wherever possible, not only of children and young persons employed by them but also of those receiving vocational orientation or training in their undertakings;

(c) children and young persons working in the streets, in outside stalls, in public places, in itinerant occupations or in other circumstances which make the checking of employers' records impracticable should be issued licences or other documents indicating their eligibility for such work.

For more information, please contact:

The ILO Decent Work Team and Office for the Caribbean
6 Stanmore Avenue,
P. O. Box 1201, Port of Spain
Trinidad and Tobago

Tels: +(868) 625-0524
Fax: +(868) 627-8978
Email: ilocarib@ilo.org
Web: www.ilo.org/caribbean

